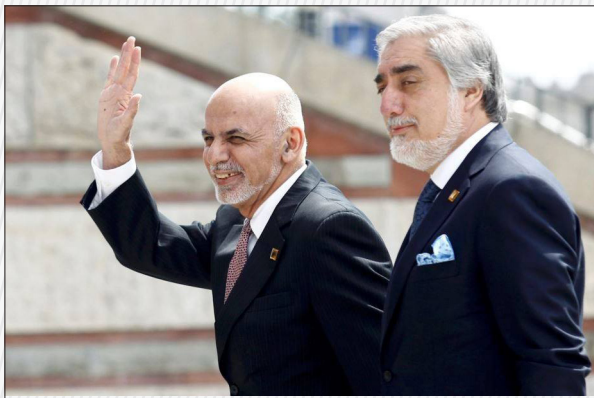

نمایندگان مجلس:

کابینه جدید تشکیل شود

ده روز از امضای موافقتنامه بین محمدشرف غنی، رئیس جمهور و عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه می‌گذرد، اما هنوز خبری از معرفی کابینه جدید نیست. بر اساس موافقتنامه امضا شده بین غنی و عبدالله، قرار است ۵۰ درصد اعضای کابینه شامل وزارت‌های کلیدی، توسط تیم ثبات و هم‌گرایی به رهبری عبدالله عبدالله معرفی شوند. این سهم شامل معرفی والیان ولایت‌ها هم می‌شود. اداره ارگان‌های محلی خبر داده که بررسی‌ها برای معرفی والیان جدید در جریان است. در همین حال دولت افغانستان می‌گوید که هنوز خبری از تصمیم حکومت برای تشکیل کابینه در دست نیست. مجلس نمایندگان کشور هم به این نظر است که دو طرف باید دور نگه‌داشتن افراد فاسد از کابینه تلاش کنند و اصل تخصص و تعهد باید مد نظر هر دو جناح برای معرفی افراد مرتبط به آنان باشد.

۵

پایان عید؛

موقف طالبان درباره دوام یا پایان آتش‌بس مبهم است

۳

جنگ و دیگتر شیخ

۴

عطیه قرن ۲۱؛ آیا تاریخ به پایان رسیده است؟

انقلاب علمی (۱۵۴۳-۱۶۸۱)، حیثیت سومین انقلاب تاریخ انسانی را به دوش می‌کشد. با آن که پشتوانه تاریخی این انقلاب، حوزه علم را دگرگون کرد، اما بشریت در هم‌سویی با انقلاب علمی، سنت‌زدایی را منبعث ساخت نظم نوین دانست. لوتریسم داعیه ضدپایی بود و سنت حکمرانی پاپ، من حیث عطیه کنستانتین را نقطه‌ی پایان گذاشت و لیبرالیسم نخستین جواهرهای فرهنگی خود را طی کرد.

۴

مخالفتان مسلح دولت در بدخشان چگونه تمویل و تقویت می‌شوند؟

بدخشان از ۱۲ سال به این طرف، به یکی از مهم‌ترین مراکز نظامی و قدرت گروه طالبان تبدیل شده است. ظهور و تقویت طالبان در این ولایت، داستان دور و درازی دارد که از شرح آن در این نوشته کوتاه صرف نظر می‌شود. فعالیت و ظهور آغازین این گروه از لسوالی وردوج بود.

۵

شمار بیماران کووید - ۱۹ در کشور با ثبت ۶۵۸ مورد جدید به ۱۱ هزار و ۸۳۱ تن افزایش یافت

۸ صبح، کابل: وزارت صحت عامه اعلام کرد که در یک شبانه‌روز گذشته ۶۵۸ مورد تازه ابتلا به ویروس کرونا شناسایی شده است.

با ثبت این رقم، شمار مجموعی بیماران کووید - ۱۹ در کشور به ۱۱ هزار و ۸۳۱ نفر رسیده است. وزارت صحت عامه در یک شبانه‌روز گذشته یک هزار و ۱۵۲ نمونه مشکوک به کرونا را در آزمایشگاه‌های کشور بررسی کرده است.

طبق اعلام وزارت صحت عامه، ۲۳۷ نفر در کابل، ۸۵ نفر در هرات، ۷۷ نفر در بلخ، ۵۹ نفر در بغلان، ۵۲ نفر در بادغیس، ۵۲ نفر در فراه، ۲۹ نفر در فاریاب، ۲۷ نفر در ننگرهار، ۱۱ نفر در بامیان، هفت نفر در لوگر، شش نفر در کاپیسا، چهار نفر در سرپل و در ولایت‌های تخار و سمنگان یک - یک نفر در یک شبانه‌روز گذشته به ویروس کرونا مبتلا شناسایی شده‌اند.

در یک شبانه‌روز گذشته یک بیمار کووید - ۱۹ در بلخ درگذشته است. شمار قربانیان ویروس کرونا در کشور به ۲۲۰ نفر رسیده است. هم‌چنان در یک شبانه‌روز گذشته ۳۱ تن از بیماران کووید - ۱۹ صحت‌یاب شده و به این ترتیب شمار بهبودیافته‌گان به یک هزار و ۱۲۸ نفر رسیده است.

آیا هرات دوباره قرنطین می‌شود؟

در هرات، نخستین ولایت کشور که موارد مثبت کووید-۱۹ در آن ثبت شد، شمار مبتلایان نزدیک به ۲ هزار نفر رسیده است. از دید ریاست صحت عامه، در شرایط کنونی قرنطین کردن دوباره شهر، برای جلوگیری از گسترش ویروس، کارساز نیست. مقام‌های محلی هرات هم نظرشان با صحت عامه یکی است. به باور اداره محلی هرات، امکان ندارد با زور تفنگ، مردم را به رعایت موارد...

۷

هیأت ایرانی برای بررسی حادثه به رودخانه افکندن کارجویان افغان به کابل آمد

مدارک هیأت تحقیق افغانستان را تسلیم شده و آن را از مجاری مرتبط دولت ایران نیز تحقیق و نتایج آن را با جانب افغانستان در میان می‌گذارد. هر دو طرف در این گفت‌وگو تأکید کرده است که براساس نتایج تحقیقات و رسیدگی قانونی به عاملان این حادثه، روی چهارچوب‌های دوجانبه به هدف تقویت روابط و راهکارهایی که بتواند در آینده از تکرار حوادث مشابه جلوگیری کند، کار می‌کنند.

براساس گزارش‌ها، شماری از کارجویان افغان که از مرز مشترک با ایران در منطقه‌ی «دهانه‌ی ذوالفقار» وارد ایران شده بودند، نیمه‌های شنبه‌شب، دوازدهم ثور، از سوی مرزبانان ایرانی به رودخانه انداخته شدند.

ایران پس از رسانه‌ای شدن این رویداد، با نشر بیانیه‌ای، دخیل بودن نیروهای مرزی‌اش در کشتار کارجویان افغان را رد کرد، اما حکومت افغانستان دو هیأت جداگانه، یکی در سطح محلی هرات و دیگری در سطح حکومت مرکزی را، برای بررسی آن تشکیل کرد.

طبق یافته‌های هیأت حقیقت‌یاب که ریاست آن را حمید طهماسی، سرمفتش قوماندانی اعلی قوای مسلح بر عهده داشت، در مجموع ۴۶ نفر از کارجویان افغان در رودخانه‌ی هریرود انداخته شده‌اند. از این میان، ۱۷ ناپدید، ۱۲ نفر غرق شده و ۱۷ نفر دیگر نیز نجات یافته‌اند.

۸ صبح، کابل: وزارت امور خارجه اعلام کرد که یک هیأت عالی‌رتبه دیپلماتیک وزارت خارجه ایران به هدف بررسی حادثه به رودخانه افکندن کارجویان افغان در مرز ایران، به کابل آمده است. این هیأت که سه‌شنبه، ششم جوزا، به کابل رسیده است، با حنیف اتمر، سرپرست وزارت امور خارجه دیدار و درباره اسناد و مدارک به دست آمده در پیوند به کشتار کارجویان افغان در مرز ایران، گفت‌وگو کرده است.

طبق اعلام وزارت خارجه، ریاست هیأت ایرانی را محسن بهاروند، معین وزارت خارجه این کشور بر عهده دارد و یک محموله وسایل و تجهیزات طبی را نیز به هدف مبارزه با ویروس کرونا با خود به کابل آورده است.

حنیف اتمر از کمک ایران برای مبارزه با ویروس کرونا در کشور قدردانی کرده است و در عین حال خواهان توجه بیشتر ایران به تحقیقات مشترک در مورد کشتار کارجویان افغان شده است. سرپرست وزارت امور خارجه گفته است که هدف از این تحقیقات دریافت حقایق، رسیدگی قانونی به عاملان آن و اتخاذ تدابیر لازم است تا در آینده از چنین «حوادث ناگواری» که ممکن بر روابط دو کشور تأثیرگذار باشد، جلوگیری شود.

وزارت خارجه با نشر خبرنامه‌ای گفته است که محسن بهاروند حادثه کشتار کارجویان افغان را محکوم کرده و گفته است که این عمل برای مردم و دولت ایران پذیرفتنی نیست. او افزوده است که دولت ایران متعهد است تا این حادثه را به صورت مشترک با هیأت افغانستان تا تأمین عدالت بررسی و تعقیب کند. معین وزارت خارجه ایران گفته است که اسناد و

دفتر والی کابل: تصمیمی درباره گشایش مکاتب و دانشگاه‌ها گرفته نشده است

۸ صبح، کابل: دفتر والی کابل با نشر اطلاعیه‌ای اعلام کرد که طرح بازگشایی مکاتب و دانشگاه‌ها هنوز نهایی نشده است.

این دفتر گفته است که کار روی طرح بازگشایی مکاتب و دانشگاه‌ها در هم‌آهنگی با وزارت‌های تحصیلات عالی و بخش با وزارت‌های تحصیلات عالی، معارف و بخش خصوصی جریان دارد، اما هنوز نهایی و به کابینه ارائه نشده است.

پیش‌تر در شبکه‌های اجتماعی اطلاعیه‌ای به نشر رسیده بود که گویا والی کابل در هم‌آهنگی با وزارت‌های تحصیلات عالی و معارف، طرح بازگشایی مکاتب و دانشگاه‌ها را ارائه کرده است.

در جزئیات این طرح گفته شده بود که قرار است دانشجویان و دانش‌آموزان بر اساس شماره حاضری «تاق و جفت» در روزهای جداگانه به دانشگاه‌ها و مکاتب حاضر شوند. دفتر والی کابل با تکذیب این اطلاعیه گفته است که پیش‌رفت در مورد طرح بازگشایی مکاتب و دانشگاه‌ها را از مراجع رسمی و رسانه‌ها اعلام می‌کند.

نهادهای آموزشی به هدف جلوگیری از انتشار ویروس کرونا از ابتدای سال جاری تاکنون بسته است.

آتش بس باید ادامه یابد

اخیراً چند اتفاق خوب در افغانستان رخ داده است. میانجی گری تاثیرگذار چهره‌های پر نفوذ داخلی برای حل مشکلات سیاسی در حوزه جمهوریت که در نهایت منجر به ایجاد شورای عالی مصالحه شد و تلاش مستقیم حکومت و طالبان برای رسیدن به برخی توافقات از اتفاقات خوب سیاسی در هفته‌های اخیر برای افغانستان بوده است.

پیش از این هم از سوی حکومت و هم از سوی طالبان، پیام‌های دل‌سردکننده‌ای نشر می‌شد، به ویژه از سوی طالبان که حکومت را طرف اصلی گفت‌وگوها نمی‌دانستند. این‌که طالبان، حکومت را طرف اصلی گفت‌وگو نمی‌دانستند، راه رسیدن به صلح را ناهموار ساخته بود. چنین روی‌کردی بی‌تردید، منطق سیاسی‌ای به همراه نداشت. طالبان در ماه‌های اخیر مشخص است که انعطاف نشان داده‌اند. آن‌ها باید سال‌ها پیش به این نتیجه می‌رسیدند که دستیابی به صلح در افغانستان با دخالت جریان‌های غیر بومی ممکن است نتایج خوبی در پی نداشته باشد.

در زمان جنگ‌های داخلی در افغانستان، بسیاری از کشورها برای توقف تنش‌ها تلاش کردند. حقیقت این است که در آن زمان نیز، اکثر کشورها به صلحی در افغانستان موافق بودند که منافع سیاسی خودشان را هم تامین کند.

طالبان باید از تجربه‌های تلخ گذشته درس بگیرند. آنان باید بدانند که تهداب‌گذاری صلح و آرامش در افغانستان به وسیله‌ی جریان‌های داخلی بی‌نتیجه نیست و مردم افغانستان را نیز به دوام صلح، امیدوار می‌سازد.

در سه روز عید، نیروهای امنیتی افغانستان و طالبان به مواضع یک‌دیگر حمله نکردند. علاوه بر این که طی این ۷۲ ساعت کم‌تر خانواده‌ای به دلیل تداوم جنگ به گلیم غم نشست، کورسوی امیدی از بازگشت حکومت و طالبان به پای میز مذاکرات جهت برقراری صلح در کشور دوباره ایجاد شده است.

برخی از کشورهای جهان و شماری از سازمان‌های بین‌المللی نیز از این آتش‌بس استقبال کردند. حکومت افغانستان نیز به نشانه‌ی «حسن نیت» ۱۰۰ زندانی طالبان را به تازه‌گی آزاد کرده و گفته که ۹۰۰ زندانی دیگر را هم آزاد می‌سازد.

حقیقت این است که در ماه‌های اخیر، یکی از دلایل تاخیر در آغاز گفت‌وگوهای بین‌افغانی، نبود اعتماد دو طرفه میان حکومت افغانستان و طالبان بوده است.

آتش‌بس سه روزه عید توانست، بی‌اعتمادی میان دو طرف را کاهش دهد. به صورت واضح موجی از بی‌اعتمادی میان طرف‌های درگیر در افغانستان، روند صلح را در این اواخر با چالش‌های تازه‌ای روبه‌رو ساخته بود.

روند تبادل زندانیان که برای اعتمادسازی در نظر گرفته شده بود، نه تنها موفق به ایجاد اعتماد نشده بود، بلکه مانع پیش‌رفت در این گفت‌وگوها گردید. طالبان پس از آن، بهترین گزینه برای به کرسی نشاندن خواسته‌هایشان، تداوم خشونت‌ها را ادامه دادند. آن‌ها بارها حکومت افغانستان را به کارشکنی در تطبیق توافق‌نامه صلح میان طالبان و ایالات متحده آمریکا متهم ساختند.

افزایش بی‌اعتمادی میان حکومت و طالبان، ماه‌ها مذاکره طالبان و آمریکا را نیز با چالش روبه‌رو ساخته بود. دستگاه دیپلماسی جهان نیز مصروف مبارزه با پاندمی کرونا شد و تمرکز کم‌تری بر مسایلی چون صلح در افغانستان داشت.

در پی آتش‌بس سه روزه عید، بخشی از این بی‌اعتمادی کاهش یافته است. حکومت افغانستان و طالبان نباید کاری کنند که اعتماد دو طرفه را دوباره خدشه‌دار سازد.

زمان شروع مذاکرات بین‌افغانی بیستم حوت سال گذشته تعیین شده بود. هنوز با گذشت نزدیک به چهار ماه از این میعاد، زمان برگزاری این نشست مشخص نیست. حکومت و طالبان باید هر چه سریع‌تر زمان آغاز این گفت‌وگوها را مشخص بسازند. تیم‌های گفت‌وگوکننده باید برای ارائه طرح‌های اثربخش، آماده شوند.

طالبان باید بپذیرند که ایالات متحده آمریکا نقش تسهیل‌کننده گفت‌وگوها را بازی می‌کند، نه تصمیم‌گیرنده. طالبان باید انعطاف‌پذیری خودشان را باز هم افزایش دهند. آن‌ها باید بدانند که رسیدن به صلح تنها در گفت‌وگوهای بین‌افغانی قابل دستیابی است.

اگر آتش‌بس سه روزه عید، هم‌چنان دوام کند، زمینه برای تعیین زمان گفت‌وگوهای بین‌افغانی نیز آماده می‌شود. رهایی زندانی‌ها توسط دو طرف، سرعت می‌یابد. اعتماد دو طرفه افزایش می‌یابد و در نهایت دسترسی به صلح را برای هر دو سوی گفت‌وگوها آسان‌تر می‌سازد.

سیر صعودی کرونا؛ کابل هم چنان در قرنطین می‌ماند

دکتر امیراحمد حسینی

بر اساس اعلام وزارت صحت عامه، شمار مبتلایان به ویروس کرونا هر روز در حال افزایش است. سیر صعودی این ویروس نگرانی مقام‌های وزارت صحت و اداره ولایت کابل

را برانگیخته است. اداره ولایت کابل می‌گوید که بعد از عید نیز قیود رفت‌وآمد به گونه جدی در شهر کابل تطبیق می‌شود. این اداره می‌گوید که برای جلوگیری از شیوع بیش‌تر ویروس کرونا، پلانی را آماده کرده‌اند که بر اساس آن اصناف و وسایل نقلیه در سطح شهر می‌توانند فعالیت کنند. در همین حال وزارت صحت عامه هشدار می‌دهد که ویروس کرونا وارد مرحله تازه‌ای شده است و اگر جدی گرفته نشود، فاجعه انسانی رخ خواهد داد.

ناصر مهری، سخنگوی ولایت کابل، به روزنامه صبح می‌گوید که بعد از عید نیز شهر کابل در قرنطین می‌ماند و از آن‌جایی که شمار مبتلایان به ویروس کرونا هر روز در حال افزایش است، نیاز است تا قیود منع رفت‌وآمد در این ولایت تطبیق شود. او افزود که اصناف و وسایط نقلیه بر اساس پلانی که این اداره ساخته است، به فعالیت‌شان آغاز خواهند کرد. به گفته او موتورهایی که نمبر پلیت‌شان طاق است، در روزهای طاق و موتورهایی که نمبر پلیت‌شان جفت است در روزهای جفت رفت‌وآمد خواهند کرد. علاوه بر این، اصناف نیز بر اساس شرایط خاصی به فعالیت‌شان آغاز می‌کنند. به گفته او اصناف مکلف‌اند که توصیه‌های صحتی و فاصله معیاری را در حین خرید و فروش مراعات کنند تا از شیوع بیش‌تر ویروس کرونا جلوگیری شود. او تصریح کرد در صورتی که تجمعات در سطح شهر کاهش نیابد و مردم بدون در نظر گرفتن توصیه‌های صحتی به رفت‌وآمدشان ادامه دهند، اداره ولایت کابل بعضی قیود دیگر را نیز وضع و تطبیق خواهد کرد تا تجمعات و گشت‌وگذار مردم در سطح شهر کاهش پیدا کند.

از سوی دیگر سخنگوی والی کابل بیان داشت که در سه روز عید مردم به گونه‌ی خوب‌تر طرح منع قیود رفت‌وآمد را عملی ساخته بودند و در جریان روزهای عید کم‌تر به گشت‌وگذار پرداختند. آقای مهری از شهروندان کشور بار دیگر خواست که برای جلوگیری از شیوع بیش‌تر ویروس کرونا قیود رفت‌وآمد را تطبیق کنند و از گشت‌وگذارهای بی‌جا در سطح شهر بپرهیزند.

با این حال، بر اساس مصوبه کابینه، ادارات دولتی در کابل امروز چهارشنبه در دو وقت کاری صبح و عصر به فعالیت خود آغاز می‌کنند.

هشدار وزارت صحت عامه به شهروندان

در همین حال وزارت صحت عامه از بی‌پروایی مردم نسبت به ویروس کرونا هشدار داده است. این وزارت گفته است در صورتی که مردم

نسبت به این ویروس بی‌اعتنا باشند و توصیه‌های صحتی را مراعات نکنند، فاجعه انسانی رخ خواهد داد. وحیدالله مجروح، معین عرضه خدمات صحتی وزارت صحت عامه، هشدار داده است که روزهای سخت در کشور فرا رسیده است و شیوع ویروس کرونا وارد مرحله جدیدی شده است. معین عرضه خدمات صحتی وزارت صحت عامه روز سه‌شنبه، ششم جوزا، با نشر یک مطلب در صفحه فیس‌بوکش نوشته است که کارمندان صحتی ده برابر آن‌چه در توان دارند، تلاش می‌کنند، اما «بی‌پروایی و بی‌توجهی» مردم همه زحمات‌های آن‌ها را بر باد می‌دهد. او خطاب به مردم نوشته است: «به خاطر ما نه به خاطر خود، به توصیه‌های صحتی توجه کنید ورنه جاده‌ها پر از جنازه خواهد شد.»

معین عرضه خدمات صحتی در این نوشته که آن را زیر عنوان «حرف دل و واقعیت‌های تلخ» نشر کرد، گلایه کرده است که از اتفاق‌هایی که در دیگر کشورها رخ داده است، کسی درس نگرفت و اکنون این وضعیت دامن‌گیر افغانستان نیز شده است. او نوشته است: «ما شاهد ابتلا و مرگ عزیزان خود خواهیم بود متأسفانه.»

مجموعه از مردم خواسته است که توصیه‌های بهداشتی را رعایت و سهل‌انگاری را بس کنند. در ادامه او گفته است: «به گراف‌ها نگاه کنید، وضعیت تحت کنترل بود - انتشار ویروس به تاخیر افتاده بود تا زمانی که مردم به جاده‌ها ریختند - به خرید عیدی پرداختند و قرنطین را شکستند و حالا به آمار ابتلا و مرگ‌ومیر نگاه کنید و ببینید که چه سرنوشتی را سردچار شدیم.»

به گفته مجروح، ظرفیت آزمایش نمونه‌های مشکوک به کرونا از ۲۰۰ نمونه به دو هزار نمونه افزایش یافته است، اما در هر روز ۱۰ تا ۲۰ هزار نمونه مشکوک برای آزمایش می‌رسد. او گفته است که شمار زیادی از نمونه‌های مشکوک به کرونا معطل آزمایش می‌ماند و تأخیر در اعلام نتایج آن اجتناب‌ناپذیر است. مجروح در ادامه نوشته است که در هیچ کشوری دنیا همه مردم آزمایش «PCR» نشده است و کارمندان صحتی پس از این با دیدن «اعراض و علائم کلینیکی» تشخیص و مراقبت خواهند کرد. به گفته‌ی او، اولویت در آزمایش، با کارمندان صحتی است.

این در حالی است که گراف ابتلا به ویروس کرونا در کشور در هفته‌های اخیر افزایش یافته است. در حال حاضر از ۳۲ هزار و ۸۷۰ نمونه مشکوک به کرونا ابتلای ۱۱ هزار و ۸۳۱ تن تثبیت شده است. از این میان ۲۲۰ نفر از بیماران کووید - ۱۹ در کشور جان باخته و یک هزار و ۱۲۸ نفر دیگر نیز بهبود یافته‌اند. به موازات افزایش ابتلا به ویروس کرونا، قیود روزگرمی که در شهرها اعلام شده بود، نیز از سوی مردم شکسته شده است.

هشدار تازه‌ی وزارت صحت به مردم: اگر کرونا را جدی نگیرید، جاده‌ها از جنازه‌ها پر می‌شود

معین عرضه خدمات صحتی وزارت صحت عامه، هشدار داده است که «روزهای سخت» در کشور فرارسیده است و شیوع ویروس کرونا در جامعه وارد مرحله جدیدی شده است.

آقای مجروح روز سه‌شنبه، ششم جوزا، با انتشار مطلبی در فیس‌بوکش، گفته است که کارمندان صحتی «ده برابر» آن‌چه در توان دارند تلاش می‌کنند، اما «بی‌پروایی و بی‌توجهی» مردم همه زحمات‌های آن‌ها را بر باد می‌دهد.

او خطاب به مردم نوشته است: «به خاطر ما نه به خاطر خود، به توصیه‌های صحتی توجه کنید ورنه جاده‌ها پر از جنازه خواهد شد.»

معین عرضه خدمات صحتی در این نوشته که آن را زیر عنوان «حرف دل و واقعیت‌های تلخ» نشر کرد، گلایه کرده است که از اتفاق‌هایی که در دیگر کشورها رخ داده است، کسی درس نگرفت و اکنون این وضعیت دامن‌گیر افغانستان نیز شده است. او نوشته است: «ما شاهد ابتلا و مرگ عزیزان خود خواهیم بود متأسفانه.»

مجموعه از مردم خواسته است که توصیه‌های بهداشتی را رعایت و سهل‌انگاری را بس کنند. در ادامه او گفته است: «به گراف‌ها نگاه کنید، وضعیت تحت کنترل بود - انتشار ویروس به تاخیر افتاده بود تا زمانی که مردم به جاده‌ها ریختند - به خرید عیدی پرداختند و قرنطین را شکستند و حالا به آمار ابتلا و مرگ‌ومیر نگاه کنید و ببینید که چه سرنوشتی را سردچار شدیم.»

به گفته مجروح، ظرفیت آزمایش نمونه‌های مشکوک به کرونا از ۲۰۰ نمونه به دو هزار نمونه افزایش یافته است، اما در هر روز ۱۰ تا ۲۰ هزار نمونه مشکوک برای آزمایش می‌رسد. او گفته است که شمار زیادی از نمونه‌های مشکوک به کرونا معطل آزمایش می‌ماند و تأخیر در اعلام نتایج آن اجتناب‌ناپذیر است. مجروح در ادامه نوشته است که در هیچ کشوری دنیا همه مردم آزمایش «PCR» نشده است و کارمندان صحتی پس از این با دیدن «اعراض و علائم کلینیکی» تشخیص و مراقبت خواهند کرد. به گفته‌ی او، اولویت در آزمایش، با کارمندان صحتی است.

این در حالی است که گراف ابتلا به ویروس کرونا در کشور در هفته‌های اخیر افزایش یافته است. در حال حاضر از ۳۲ هزار و ۸۷۰ نمونه مشکوک به کرونا ابتلای ۱۱ هزار و ۸۳۱ تن تثبیت شده است. از این میان ۲۲۰ نفر از بیماران کووید - ۱۹ در کشور جان باخته و یک هزار و ۱۲۸ نفر دیگر نیز بهبود یافته‌اند. به موازات افزایش ابتلا به ویروس کرونا، قیود روزگرمی که در شهرها اعلام شده بود، نیز از سوی مردم شکسته شده است.

موقف طالبان درباره دوام یا پایان آتش‌بس مبهم است

حکومت روز سه‌شنبه، ششم جوزا از گروه طالبان خواست که روند آتش‌بس را ادامه داده تا مراحل برقراری صلح تسریع یابد. جاوید فیصل، سخنگوی شورای امنیت ملی در یک کنفرانس خبری گفت که حکومت توقع دارد خشونت‌های گروه طالبان متوقف شود و آتش‌بس جنگ‌جویان این گروه پس از روزهای عید نیز ادامه یابد. وی افزود که مردم قربانیان اصلی جنگ در کشور اند و دوام آتش‌بس میان دو طرف می‌تواند سبب تسریع روند رهایی زندانیان و آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی شود. مسوولان در شورای امنیت ملی ادامه آتش‌بس از سوی گروه طالبان را ضروری خوانده و تصریح کردند که بحث‌های صلح، گفت‌وگوهای بین‌الافغانی، رهایی زندانیان و آتش‌بس دو طرف با هم مرتبطند.

برعهده نگرفته است. روز اول عید با حمله‌ی راکتی ناکام بر پایگاه نظامی بگرام آغاز شد. حکومت پیش از چاشت روز یک‌شنبه، چهارم جوزا اعلام کرد که سه فیر راکت جابه‌جا شده در یک موتر پیش از رسیدن به هدف انفجار کرده است. هر چند مقامات محلی در پروان هدف این حمله را پایگاه نظامی بگرام خواندند، اما هیچ گروهی مسوولیت آن را بر عهده نگرفت.

در مهم‌ترین رویداد، مقام‌های محلی در بدخشان از یک رشته حملات تهاجمی گروه طالبان بر ولسوالی خواهان و راغستان این ولایت خبر دادند. به گفته‌ی ثناءالله روحانی، سخنگوی پولیس بدخشان، گروه طالبان در جریان روزهای آتش‌بس بر این دو ولسوالی حمله کرد که با توجه به آگاهی‌های قبلی، از سوی نیروهای امنیتی عقب زده شده است. به گفته‌ی وی، در پی درگیری چند ساعته در ولسوالی خواهان بدخشان، ۱۴ تن از جنگ‌جویان گروه طالبان کشته شدند. هم‌زمان با این، دفتر مطبوعاتی والی بدخشان گفته است که یک حمله گروه طالبان در جریان روز دوم بر پوسته‌های امنیتی در ولسوالی راغستان را عقب زده‌اند که در نتیجه آن، سه جنگ‌جوی طالب کشته و شده و پنج تن دیگر زخم برداشتند.

گروه طالبان اما حکومت را به نقض آتش‌بس در جریان روزهای عید متهم کرده است. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی این گروه تصریح کرده که نیروهای امنیتی در منطقه «سپیدسنگان» ولسوالی خواهان بر مواضع گروه طالبان حملات تهاجمی انجام داده‌اند. وی گفته است که در این حمله، سه پولیس جان باخته و سه پولیس دیگر زخم برداشته‌اند. به گفته‌ی سخنگوی طالبان، این گروه هیچ‌گونه حمله‌ای بر مواضع نیروهای امنیتی در جریان آتش‌بس انجام نداده است. گفتنی است که نهادهای امنیتی امروز چهارشنبه، هفتم جوزا گزارش‌شان از آتش‌بس سه روز با گروه طالبان را نشر می‌کنند.

طالبان اوایل شنبه‌شب، سوم جوزا آتش‌بس سه روز با حکومت را اعلام کرده بودند. این در حالی است که برخی از حملات دیگر در ولایت‌های غزنی و لغمان ساعاتی پیش‌تر از برقراری آتش‌بس نیز اتفاق افتاده است. مقامات محلی در قندهار نیز اعلام کرده‌اند که چهار عضو یک خانواده در نتیجه انفجار ماین کنار جاده‌ای در ولسوالی میانشین این ولایت جان باخته‌اند و یک عضو دیگر این خانواده نیز زخمی شده است. با این حال، این روند تا پایان سه روز عید از سوی دو طرف به شکل عادی ادامه یافت.

زندانیان این بار نیز نقض نشود، زیرا به گفته‌ی وی، طالبان هنوز در روند تبادل زندانیان عقب‌اند. هر چند سخنگوی شورای امنیت ملی تصریح کرد که ادامه رهایی زندانیان به این گروه وابسته است، اما مشخص ساخت که گام بعدی حکومت در صورت رد پیشنهاد ادامه آتش‌بس چه خواهد بود.

با این حال، رهایی یک هزار زندانی طالب با استقبال این گروه روبه‌رو شده است. سهیل شاهین، سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر با نشر یک توییت گفته است که رهایی ۹۰۰ زندانی این گروه از سوی حکومت پیش‌رفت خوبی است و طالبان نیز هر چه زودتر شماری از زندانیان حکومت را آزاد خواهد کرد. وی پیش از این نیز دستور رییس جمهور غنی مبنی بر رهایی دو هزار زندانی این گروه را «گام خوب» پنداشته و تصریح کرده بود که باید روند رهایی زندانیان این گروه تکمیل شده تا زمینه برای پیش‌رفت‌های بعدی مساعد شود. به گفته‌ی سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر، رهایی زندانیان بخشی از توافق‌نامه این گروه با امریکا در دوحه بوده که زمینه را برای اعتماد میان دو طرف فراهم می‌کرد.

تا کنون دو هزار زندانی گروه طالبان پس از امضای توافق‌نامه صلح این گروه با امریکا در قطر، از زندان‌های حکومت آزاد شده‌اند. طالبان اما تنها ۲۶۱ عضو نیروهای امنیتی را از زندان‌های شان آزاد ساخته‌اند که با اما و اگرهایی روبه‌رو است. شورای امنیت ملی پیش‌تر گفته بود که بخشی از زندانیان رها شده از سوی طالبان عضویت نیروهای امنیتی را ندارد. این شورا هم‌چنان تصریح کرده بود که طالبان از روند رهایی زندانیان عقب مانده‌اند و این روند را به گونه موقت متوقف کرد. این در حالی است که بر اساس تناسی که حکومت و گروه طالبان در جریان رهایی زندانیان در نظر گرفته‌اند، نیاز است که ۲۰۰ زندانی نیروهای امنیتی در ازای رهایی یک هزار زندانی طالب از زندان آزاد می‌شد.

روزهای آتش‌بس چگونه گذشت؟

هر چند گروه طالبان اعلام کرد که به آتش‌بس سه روز با حکومت متعهد است، اما تصریح کرده بود که در صورت حملات نیروهای امنیتی از خود دفاع خواهد کرد. حکومت نیز پس از تأیید آتش‌بس، بر این موقف تأکید کرده بود. اکنون آمارها نشان می‌دهد که برخی از تحرکات در جریان سه روز آتش‌بس رخ داده و فرد یا گروهی مسوولیت آن را

عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی، از تصمیم رهایی دو هزار زندانی طالب، گفته بود که امریکا به دنبال آتش‌بس درازمدت و شروع مذاکرات مستقیم صلح در افغانستان است.

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نیز روز سه‌شنبه، ششم جوزا از حکومت و طالبان خواست که آتش‌بس را تمدید کنند و جنگ را پایان دهند. این کمیسیون با نشر اعلامیه‌ای گفته بود که دو طرف در برابر جان و امنیت مردم مسوولیت دارند و نیاز است که آتش‌بس برای فراهم‌سازی زمینه برای آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی ادامه یابد تا سبب افزایش دستیابی شهروندان به حقوق بشری‌شان شود. هر چند برخی از رسانه‌ها به نقل از سهیل شاهین، سخنگوی دفتر سیاسی گروه طالبان در قطر گزارش داده‌اند که این روند تمدید نمی‌شود، اما این گروه هنوز موقف رسمی‌اش در مورد پیشنهاد اخیر حکومت را اعلام نکرده است. این در حالی است که سخنگویان گروه طالبان نیز در مورد ادامه یا پایان آتش‌بس معلومات ارایه نکردند.

طالبان روز شنبه، سوم جوزا آتش‌بس سه روز با حکومت را اعلام کردند. حکومت نیز با استقبال از این اقدام طالبان، روند رهایی زندانیان این گروه را آغاز کرده و دستور داد که دو هزار زندانی گروه طالبان از زندان‌های حکومتی آزاد شوند تا روند صلح سرعت گیرد. این در حالی است که برقراری آتش‌بس سه روز در کشور با استقبال برخی از سازمان‌ها و کشورهای خارجی قرار گرفت.

رهایی یک هزار زندانی طالب؛ «ادامه روند به گروه طالبان بسته‌گی دارد»

حکومت پس از اقدام طالبان مبنی بر اعلام آتش‌بس در جریان روزهای عید، اعلام کرد که روند تبادل زندانیان دوباره آغاز شده و دو هزار زندانی طالب از زندان‌ها آزاد می‌شوند. بر اساس این تصمیم، ۱۰۰ زندانی گروه طالب روز دوشنبه، پنجم جوزا از زندان بگرام آزاد شده و ۹۰۰ زندانی دیگر نیز روز گذشته به این روند پیوستند تا یک هزار زندانی تکمیل شود. با این حال، شورای امنیت ملی تصریح کرد که دوام تبادل زندانیان دو طرف به آتش‌بس گروه طالبان بسته‌گی دارد. جاوید فیصل افزود که حکومت در جریان روند صلح تلاش‌های متعددی انجام داده که به تنهایی موثر نیست باید طالبان نیز اقدامات لازم را روی دست گیرند. سخنگوی شورای امنیت ملی ابراز امیدواری کرد که تقسیم اوقات رهایی

هر چند آتش‌بس سه روزه طالبان با حکومت در روزهای عید به پایان رسیده، اما موقف رسمی‌اش این گروه در مورد ادامه یا پایان این روند هنوز مبهم است. حکومت هم‌زمان با

حسین روشن

آخرین روز آتش‌بس، پیشنهاد ادامه آن را با طالبان در میان گذاشت، اما این گروه با وجود رهایی ۱۰۰۰ هزار زندانی‌شان در جریان دو روز، به این پیشنهاد پاسخ نداده‌اند. حکومت هشدار داده است که مراحل روند صلح، از جمله رهایی زندانیان، گفت‌وگوهای بین‌الافغانی و آتش‌بس، با هم مرتبط‌اند و آینده این روند نیز به گروه طالبان بسته‌گی دارد. این در حالی است که علاوه بر نهادهای حقوق بشری، شماری از سازمان‌ها و کشورهای جهان نیز خواستار ادامه آتش‌بس از سوی گروه طالبان شده‌اند.

حکومت روز سه‌شنبه، ششم جوزا از گروه طالبان خواست که روند آتش‌بس را ادامه داده تا مراحل برقراری صلح تسریع یابد. جاوید فیصل، سخنگوی شورای امنیت ملی در یک کنفرانس خبری گفت که حکومت توقع دارد خشونت‌های گروه طالبان متوقف شود و آتش‌بس جنگ‌جویان این گروه پس از روزهای عید نیز ادامه یابد. وی افزود که مردم قربانیان اصلی جنگ در کشور اند و دوام آتش‌بس میان دو طرف می‌تواند سبب تسریع روند رهایی زندانیان و آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی شود. مسوولان در شورای امنیت ملی ادامه آتش‌بس از سوی گروه طالبان را ضروری خوانده و تصریح کردند که بحث‌های صلح، گفت‌وگوهای بین‌الافغانی، رهایی زندانیان و آتش‌بس دو طرف با هم مرتبط‌اند.

این در حالی است که امریکا پس از برقراری آتش‌بس میان حکومت و طالبان، خواستار ادامه این روند از سوی دو طرف شده بود. مایک پومپئو، وزیر امور خارجه امریکا روز یک‌شنبه، چهارم جوزا با استقبال از برقراری آتش‌بس در جریان روزهای عید، گفت که افزایش خشونت‌ها پس از روزهای عید سبب عمیق‌تر شدن شکایت‌های دو طرف و طولانی شدن رنج مردم افغانستان می‌شود. وی از حکومت و طالبان خواسته بود که برای تسهیل روند صلح، خشونت‌ها را پس از پایان روزهای عید افزایش ندهند. پومپئو روز دوشنبه، پنجم جوزا در تماس‌های تلفنی با رییس جمهور غنی و عبدالله

عطیه قرن ۲۱؟ آیا تاریخ به پایان رسیده است؟

علی‌عمر فروزش

انقلاب علمی (۱۵۴۳ - ۱۶۸۱)، حیثیت سومین انقلاب تاریخ انسانی را به دوش می‌کشد. با آن که پشتوانه تاریخی این انقلاب، حوزه علم را دگرگون کرد، اما بشریت در هم‌سویی با انقلاب علمی، سنت‌زدایی را منبعث ساخت نظم نوین دانست. لوتریسم داعیه ضدپایی بود و سنت حکمرانی پاپ، من‌حیث عطیه کنستانتین را نقطه‌ی پایان گذاشت و لیبرالیسم نخستین جوانه‌های فرهنگی خود را طی کرد. بشریت، پس از رنسانس، اتکایش بر اومانیزم نهاد؛ تفکری که انسان را مرجع معنا در هستی تعبیر می‌کرد. پتک اومانیزم، سنت را ویران کرد، و مامن تحکم نظام‌های سیاسی نوینی گردید. اومانیزم، وعده طراحی و تهداب بهشتی زمینی را یکد کشید، هر یک از کیش‌هایش چونان لیبرالیسم، سوسیالیسم و فاشیسم، محصولاتی‌اند که ریشه در طرح پایه‌گذاری بهشت، سر برآوردند. باور لیبرال، آزادی را مرجع شادمانی تلقی می‌کند. در سوی دیگر، سوسیالیسم، گول برابری را بر دوش می‌کشد و فاشیسم من‌حیث ایدئولوژی متکی بر آموزه‌های زیست‌شناسی داروین، قدرت نژاد برتر را منبعث قدام شادمانی می‌داند.

بهشت اومانیزم یا جهنم سده‌ی بیستم؟

پس از انقلاب صنعتی، زمین، من‌حیث مهم‌ترین دارایی عصر باستان، ارزش پیشین خود را از دست داد. جای‌گزین آن اما ماشین‌آلات صنعتی بود. توده‌های مردم، بیش از پیش، ارزش‌مندی را از دست دادند و ماشین‌آلات صنعتی، جای‌گزین پیراهن‌آبیان شد. سیستم لیبرالیستی در هم‌سویی با کیش‌های سلطنتی، فشار روی طبقه کارگر را مزید توانایی می‌نمود. این مهم، موجب شورش‌های توده‌ای و بروز تفکرات انقلابی گردید. مهم‌ترین‌شان و شاید تنها بسته‌ای که توان تقابل با مناسبات حاکم را داشت، سوسیالیسم شناخته می‌شد. تفکرات سوسیالیستی، ریشه‌اش به ارستوکراسی سوسیالیستی افلاتون (۴۲۷ - ۳۴۷) برمی‌گردد. نوع دیگر آن، سوسیالیسم تخیلی است که به تبع فرانسویان می‌چربید. اما مارکسیسم، بسته‌ای کامل بود که ابعاد سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جوامع غرب را به صورت ژرف مطالعه کرد و در هم‌سویی با تکنولوژی و با نقد سیستم اقتصادی آن دوران سر برآورد. انقلاب سوسیالیستی، خلاف آن چه کارل مارکس (۱۸۱۸ - ۱۸۸۳)، فیلسوف انگلیسی، پیش‌بینی کرد، از دولت‌های غربی و سرمایه‌داری برخاست، بلکه سر از روسیه تزاری درآورد. مارکسیسم-لنینیسم (۱۹۹۱-۱۹۱۷) جوانه زد و قدرت آن با استالینیسم به اوج رسید و نهضت‌های ضد استبدادی، سراسر اروپای شرقی را فرا گرفت. در بحبوحه‌ی نبرد لیبرال و سوسیالیسم، حزب نازیسم، پس از فروپاشی جمهوری وایمار، تاسیس شد و مبتنی بر اصول زیست‌شناسی داروین و باورهای راست‌گرایانی چون فریدریش هگل و فریدریش ویلهلم نیچه، جنگ جهانی دوم نقطه‌ی عزیمت یافت. اومانیزم، فرزندان خود را پروراند. هر چند تمام‌شان داعیه ساخت بهشت روی زمین را یکد می‌کشیدند، اما در عمل هر سه برای تحکم پایه‌های سیستم‌شان به نبرد پرداختند و بشریت دو نبرد ویران‌گر را سپری کرد. استالینیسم، به عنوان دولتی نه چندان قابل توجه، در میدان جنگ جهانی دوم، نفوذ کرد و چیزی به شکست آن نماند، فاتح برلین و من‌حیث یکی از دو قدرت برتر زمین، سر برآورد. آلمان به آلمان شرقی سوسیالیستی و آلمان غربی دموکراتیک تفکیک شد و فاشیسم آلمانی نفس‌های آخرش را کشید. دول غربی اما اسطوره احیای روم باستان موسیلمینی را با خاک یکسان کردند. پس از ۱۹۴۵، سلاح اتمی، دفتر داستان نبردهای سرسام‌آور و دهشتناک را بست و بشریت در آزمون صلح دایمی و نوین، من‌حیث قانون ابدی، پای گذاشت. سده‌ی بیستم، میدان نبرد سه تفکر اومانیزستی، عوض بهشت موعود، به جهنم توده‌ها تبدیل شد. باور هر یک از سیستم‌های اومانیزستی، رفاه عمومی، افزایش تولید ناخالص و ایجاد شادمانی را می‌داد، ولی واژگان ارزان‌تر از عمل‌اند و در عمل، میلیون‌ها انسان قربانی ایسم‌های سیاسی شدند. انقلاب اکبر، به گولاگ و قتل عام استالین انجامید و بوروکراسی حزب کمونیست چین (۱۹۲۱)، با «جهش بزرگ رو به جلو» بزرگ‌ترین قحطی تاریخ را رقم زد. مارکسیسم، تبدیل به ارباب و وحشت حذف‌ناشدنی تاریخ شد. با آن حال، تفکر غالب توده‌ها سوسیالیسم را عطیه‌ای می‌دانست که بهشت را برپا خواهد کرد و دول اروپایی، برای کوبیدن بر طبل آن قدم گذاشتند. در هند وضعیت فوق‌العاده اعلان شد و جاده به سوی سوسیالیسم هموار گردید. سیستم لیبرال

مضحک‌های علم‌پژوهان و در هم‌رده دول استبدادی و سلطنتی چون عربستان سعودی، بریتانیا و ایران دانسته می‌شد. سوسیالیسم من‌حیث جنبش ضد استبدادی ریشه دواند و چیزی به مجازات «راسکولنیکف» نمانده بود که لیبرالیسم با خوانش متن اقتصاد مارکسیستی، پیشخوانه ساده‌لوحی «پرنس میشکین» را زودد و سوسیالیسم را در جنگ سرد شکست داد. داستان سوسیالیسم، در بلاژوا (۱۹۹۱) با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی به پایان رسید، وضعیت فوق‌العاده‌ی هند به نفع دموکراسی لیبرال کنار رفت، دول اروپایی پس از فروپاشی سیستم‌های سلطنتی، دموکراسی را پذیرفتند و پایان تاریخ اعلان شد.

موانع دموکراسی لیبرال چیستند؟

بحران مهاجرت، مشکلی بزرگ سد راه باورهای دموکراتیک نهاده است. لیبرال دموکراسی دولت‌های مرفه، جمله‌گی بر ناسیونالیسم استوار است و کم‌تر دولت لیبرالی را تاریخ سراغ می‌دهد که بر طبل ناسیونالیسم نکوبیده باشد. آلمان، سویدن، سوئیس، کانادا و ایالات متحده آمریکا، عمده مثال‌های ناسیونالیسم لیبرال‌اند. اما مهاجرت، سده‌ی را در مقابل ملی‌گرایی و انتخابات نهاده است. بشر اروپایی با حدت بحث مهاجرت، شناخته می‌شود. مهاجرت، مفهوم دموکراسی را در فاز دیگری نهاد. دموکراسی و نتیجه سیاست اومانیزم، انتخابات، در حالی مردم را به پای صندوق رای می‌کشاند که فرد فرد رای‌دهنده، اطمینان این را داشته باشد که هر طیف و طبقه‌ی رای‌دهنده، احساساتی منطبق یا شبیه به احساسات آنان را دارا است. یک آلمانی چطور می‌تواند سهم داشتن یک مهاجر آسیایی در انتخابات را قبول کند؟ به تبع آن، دول اروپایی چطور می‌توانند سنت‌های آسیایی را ارج نهند؟ مهاجر آسیایی حیثیت شهروند درجه یک را خواهد داشت؟ اتحاد مهاجر سوری با توده‌های آلمانی، چه پیمانی و فعالیتی مشترک را به دوش می‌کشد؟ ملی‌سازی مهاجران سوری به نفع فرهنگ آلمانی، تا چه سرحدی مورد قبول مهاجران قرار می‌گیرد؟ و توده‌های آلمانی، چگونه ملیت‌های دیگر را هم‌رده‌ی خود می‌دانند؟ آیا فابیای تکثیر فرهنگ سوری، خواب از چشم آلمانی‌ها برای آینده‌ی فرزندان‌شان زودده است؟ این دسته، پرسش‌هایی است که دول اروپایی تاکنون با آن درگیر اند و نتیجه اما مطلوب نیست.

باور لیبرال متکی بر فردگرایی است. مطابق به باور لیبرال، فرد فرد بشر، تجربه ویژه خود را دارا است. در واقع، بشر تجزیه‌پذیر بوده و در نهایت به یک «من» ختم می‌شود. از سوی دیگر، زیست‌شناسی، فردگرایی را نفی می‌کند و آن را به مازاد «آزادی»، پایه دیگر بسته لیبرال دموکراسی، انتزاعی می‌خواند. داعیه زیست‌شناسی آن است که افراد بشر، دارای یک «من» تصمیم‌گیرنده و آزاد نیستند. تصامیم بشر، مجموع یاخته‌های عصبی است که در طی طریق هزاران سال تکامل، شکل گرفته است. به روایت دیگر، فرد، مجموع احساساتی است که او را هدایت می‌کنند و تفکر منطقی، سوای احساسات موجود نیست؛ فرد، انتخاب خود را انتخاب نمی‌کند. پرسش و سد علیه دموکراسی لیبرال اما این است: اگر آزادی اراده، انتزاع علوم انسانی باشد و فرد رای‌دهنده، صاحب اراده‌ی آزاد و در نتیجه فردگرایی ویژه خود نباشد، نتیجه دموکراسی چیست؟ اگر توده‌ها متأثر از تبلیغات و شعایر انتخاباتی پای صندوق رای می‌روند، انتخاب‌شان چه ارزشی دارد؟ نهیب طبل فردگرایی، تجربه ویژه فرد فرد بشر چه می‌شود؟

پس از همه‌پرسی برگزیت (۲۰۱۶) و خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، زیست‌شناسان در مقابل همه‌پرسی اعتراض کردند. عمده اعتراض آن بود: چرا باید عموم مردم در چوگان تصمیم مهمی عین سهم را داشته باشند؟ در حالی که عموم‌شان دانش اقتصادی و سیاسی ندارند. آیا ارزش آرای افراد یکی است؟ آیا عموم مردم اشتباه نخواهند کرد؟ پاسخ پوزیتیویستی به آن این است که اگر مردم حق انتخاب دارند، حق اشتباه نیز دارند. این پاسخ مغلطه‌آمیز و دور باطل است. اگر قرار بر داشتن حق اشتباه باشد، آرمان و الگوهای دموکراسی لیبرال چه می‌شود؟ چگونه بهشت زمینی تحقق می‌یابد؟ اگر بشر اشتباه کند و دست به نابودی بزند، بسته لیبرال چه توجیهی دارد؟ اگر یورو، ارزش اقتصادی پیشین خود را از دست بدهد، بسته لیبرال چه پاسخی به اتحادیه اروپا می‌دهد؟ سقوط ارزش پوند، نتیجه بسته لیبرال است یا اشتباه توده‌ی مردم؟ مسوول تقلیل رشد اقتصادی جهان از ۳٫۴ درصد به

۳٫۲ درصد، چه کسی است؟

سده‌ی بیستم، تطفه دو جنگ جهانی را پروراند. توده‌ها، ارزش اقتصادی و سیاسی بالایی دریافت کردند. مارکسیسم، تحصیلات رایگان را عمومی‌سازی کرد و دول غربی و شرقی به توده‌ها برای اهداف اقتصادی و نظامی‌شان نیاز داشتند. جنگ‌ها، برای زمین و در نتیجه معادن طبیعی بیش‌تر و اقتصاد غنی‌تر آغاز می‌شد. دولت‌ها برای اهداف اقتصادی و نظامی‌شان، نیاز به توده‌های سالم، تنومند و دانا داشتند. جنگ‌های جهانی، موجب تحکم نظریات و جنبش‌های فیمینیستی شد و آحاد مردم، اعم از زن و مرد، در امور سیاسی، اداری و نظامی دخالت داشتند. اوپنهایمر اما ورق را برگشتاند. سلاح اتمی، بازی‌های سیاسی و جنگ‌های بین دول را وارد مرحله‌ی نوین ساخت. ترس از سلاح هسته‌ای، ترس از جنگ و نتایج آن را فرونی بخشید. جنگ در قرن ۲۱، در معادلت با ویرانی کامل شهرها، قرار دارد. جز مورد حمله روسیه بر کریمه، کم‌تر موردی می‌توان یافت که دولت‌ها به دنبال راه‌اندازی جنگ جهانی سوم باشند. نتیجه‌ی اختراع اوپنهایمر و تله، حذف مفهوم جنگ در میدان و استفاده از سلاح‌های سنگین بود. وجه دیگر آن اما از دست دادن مشاغل نظامی توده‌های مردم و در نتیجه مفاد اقتصادی‌شان است. دولت‌ها با حجمی از ارتش ناکارآمد چه می‌کنند؟ تروریسم به تنهایی می‌تواند میلیون‌ها فرد نظامی را مشغول کند؟ اگر مشاغل نظامی از بین بروند، دولت‌ها چه جای‌گزینی برای میلیون‌ها انسان ناکارآمد دارند؟ آیا نسل‌کشی نظامیان راه‌اندازی نمی‌شود؟ سود نبردهای نظامی، به نفع بازار کنار رفته است و تجارت بازار آزاد، جای‌گزین میدان نبرد شده است. ولی پرسش این است: آیا تجارت و بازار آزاد، می‌توانند در مقیاس جنگ، برای توده‌ها ارزش اقتصادی بیافرینند؟ اگر بلی، شکاف اقتصادی فعل حال جهان چیست؟ یک درصد نفوس ثروتمند جهان، بیش از نیم ثروت جهان را دارند و ۱۰۰ فرد ثروتمند جهان، بیش از چهار میلیارد انسان، ثروت دارند. وضعیت فوق چطور توجیه می‌شود؟ بسته دموکراسی لیبرال با توده‌های ناکارا چه خواهد کرد؟

آیا تاریخ به پایان رسیده است؟

جار عمده فلاسفه‌ی ۱۹۹۰ به بعد، پایان تاریخ بود. «پایان تاریخ و آخرین انسان» اثر جنرال‌برانگیز فرانسیس فوکویاما (۱۹۵۲)، بسته‌ی لیبرال را منتهی‌علیه تمدن غرب دانسته و مدینه فاضله افلاتونی را در قالب دموکراسی لیبرال، بنا نهاد. پایان تاریخ، داعیه شکست بسته‌های مارکسیسم، فاشیسم و دولت‌های رفاه سوسیال دموکراسی را یکد می‌کشد. آزادی، دموکراسی، فردگرایی و بازار آزاد، تحفه بسته دموکراسی لیبرال بوده‌اند. فقرزدایی، توسعه اقتصادی، جهانی شدن، ناسیونالیسم لیبرال، ارتقای سلامتی و حذف جنگ در بستری بزرگ نتایج بسته دموکراسی لیبرال شناخته شده‌اند. لیبرالیسم با اهدای آزادی و شادمانی برای توده‌ها، توانست به تفکر غالب بدل گردد و سرمایه‌داری با ریشه نهادن در تحقیقات علمی، سرمایه را پهلوی تفکیک‌نشده‌ی از علم تلقی می‌کرد. اسمیت (۱۷۲۳ - ۱۷۹۰)، در «ثروت ملل»، سرمایه را پولی تعریف می‌کند که یک‌سره در چرخ بازار است؛ یعنی سود به دست آمده از سرمایه، باید صرف تولید شود و این چرخه، بی‌نهایت بار ادامه می‌یابد. اقتصاد متکی بر سود و سرمایه‌گذاری دوباره، توده‌ها را شادمان می‌نمود. بشریت، قرن ۲۱م را بهشت زمینی و دموکراسی لیبرال را مینا و پایه‌گذار آن قرار داده است. اما بحران مهاجرت، شکست در جهانی شدن، همگن‌سازی هویت‌ها در انتخابات، علم و زیست‌شناسی تکاملی، پایه‌های تیوریک لیبرال دموکراسی را لرزاند و آن‌چه به نظر می‌رسد، هر چند برای فعل حال نمایشی کاریکاتوری باشد، بسته دموکراسی لیبرال، پایان تاریخ نیست و این بسته مامن اصلاحاتی نوین، چوگان اصلاحاتی که لیبرال‌های سده بیستم با عاریت از متن مارکسیسم به اجرا درآوردند و ساده‌لوحی «آزادی» لیبرال را به نفع «برابری» کنار زدند. اما پرسش این است: دموکراسی لیبرال چگونه مفک عملی را دور خواهد زد؟ دموکراسی لیبرال چگونه تضمین عدم تکرار حباب اقتصادی (۲۰۰۷) و بحران مسکن (۲۰۰۸) ایالات متحد را کول می‌کشد؟ جهانی شدن، چگونه ناسیونالیسم را حل خواهد کرد؟ حذف ناسیونالیسم و حل بحران مهاجرت، چگونه در بستر لیبرال توجیه می‌شود؟ اگر دموکراسی لیبرال در حل منازعات برحال موفق نباشد، بسته نوین و جای‌گزین چیست؟

۳۶ درجه

جنگ و دیگر هیچ

سعید حقیقی

فیلسوفان روشن‌گری چنان به آینده بشر امیدوار بودند که هرگز فکر نمی‌کردند، زمانی برسد که دوباره انسان‌ها چون گذشته‌های تاریخی‌شان دست به کشتار و نسل‌کشی هم‌نوعان‌شان بزنند. کانت بزرگ‌ترین فیلسوف روشن‌گری نوشت دو چیز ذهن او را از ستایش و احترام لبریز می‌کنند: «آسمانی پر ستاره بر فراز سر و قانونی اخلاقی در قلب». اما این ستایش و احترام کانت دیری نپایید و با خونین‌ترین فجایع قرن بیستم که از دل چنین امیدواری بیرون می‌شد، همراه شد. قرن بیستم بر خلاف قرون گذشته چنان تاریخی از توحش را در اروپا رقم زد که هرگز بشر انتظار آن را نداشت. دو جنگ جهانی مهلک و جنگ‌های فراوان منطقه‌ای و ملی دمار از روزگار انسانی که به کره ماه قدم گذاشته بود، بیرون کرد. این‌جا بود که انسان‌ها متوجه شدند که به صرف داشتن تکنولوژی و علم نمی‌توان بر خواست قدرت انسان‌ها چیره شد. رسیدن به آرامش و صلح نیاز به ابزارها و امکانات دیگری دارد که هنوز انسان‌ها به آن‌ها نیندیشده‌اند. نهادی به نام سازمان ملل متحد و ده‌ها کنوانسیون و اعلامیه جهانی از درون چنین دغدغه‌هایی سر بیرون کردند که بار دیگر جزایر گولاگ، آشوبش و هلوکاست تکرار نشوند. جنگ افغانستان نیز بخشی از همان فاجعه‌ی قرن بیستم است که حتا دو دهه پس از قرن بیست و یک نیز هم‌چنان قربانی می‌گیرد. البته فراموش نباید کرد که قرن بیست و یکم خود با فاجعه بزرگی آغاز شد. حمله به برج‌های تجارت جهانی در امریکا شاید به دنبال این حادثه جنگ افغانستان چهره عوض کرده باشد ولی قربانی گرفتن و خشونت به هیچ صورت چهره عوض نکرده است. جنگ در همه حال جنگ است. توجیه‌های ایدئولوژیک و سیاسی به هیچ وجه بار مسوولیت کسانی را که می‌کشند و قربانی می‌گیرند کم نمی‌کند. الکساندر سولژنتسین که از جزایر گولاگ اتحاد جماهیر شوروی جان به سلامت به در برده بود، می‌نویسد: «مکتب برای توجیه اقدامش دلایل ضعیفی داشت. بلی. حتا ایگو نیز بره‌ی کوچکی بیش نبود. بدکاران نمایش‌نامه‌های شکسپیر حتا قدرت تخیل و تحمل ده‌ها جنازه را نیز نداشتند، چون از ایدئولوژی بی بهره بودند.» بی‌بهره بودند چون نمی‌دانستند که حربه چنین سهم‌گین هنوز در اختیار بشر قرار نگرفته است. استالین در پاسخ به پرسش یک خبرنگار کم‌تجربه غربی که پرسیده بود، «تا چه زمانی به کشتن مردم ادامه می‌دهید؟» به ساده‌گی پاسخ داد که «این فرایند تا زمانی که برای استقرار جامعه کمونیستی ضروری باشد ادامه می‌یابد.» استالین کم از کم ۱۵ میلیون انسان را قربانی کرد بدون آن که جامعه کمونیستی در اتحاد شوروی استقرار پیدا کند. پس معلوم می‌شود که برای استقرار نظام‌های دل‌بخوای دیکتاتوران این رقم‌ها، رقم‌های درشت و قابل اعتنایی نیستند. جنگ افغانستان چهار دهه است که قربانی می‌گیرد، بدون آن که هنوز عطش آثانی را که این جنگ‌ها را بر افروخته‌اند، سیراب کرده باشد. در چنین بحبوحه‌ای البته از صلح سخن گفتن همیشه شادکننده است. پاد می‌آید از سال‌های شصت یک و شصت و دو که آن زمان ببرک کارمل رهبر حزب دموکراتیک خلق بر سریر قدرت افغانستان نشسته بود. او هر سال در سخنرانی سالانه‌اش به مناسبت نوروز و سال نو با قاطعیتی باور نکردنی و مثال‌زدنی می‌گفت: «امسال پایان جنگ در افغانستان است.» اما جنگ حتا بدون حضور کارمل و قدرت حزب دموکراتیک خلق نیز در افغانستان هم‌چنان ادامه دارد. این روزها اکثریت مردم خوش‌حال‌اند که شاید روزی طالبان صلح را بپذیرند و جنگ در کشور پایان یابد. روزهای عبد امسال که با وجود دغدغه‌های کرونا، سه روز آتش‌بس با خود داشت این فکر را تقویت کرد که ممکن است این گونه آتش‌بس‌ها ادامه پیدا کنند و دیگر کسی صفر گوله‌ها را نشنود. اما بحث تنها این نیست که یک طرف بیاید و آتش‌بس کند. پرسش اصلی بر سر این است که این صلح چگونه خواهد بود؟ همین حالا در جبهه حکومت نمی‌توان طرح و برنامه مدون و سنجیده در این مورد مشاهده کرد. حتا در میان سران نظام فعلی دیدگاه واحد و مشترک در مورد صلح به وجود نیامده است. همه منتظر‌اند که امریکا چه می‌گوید، اما این که خودشان چگونه به صلح می‌اندیشند هیچ خبری نیست. به گونه مثال اگر امریکا نباشد، رهبران افغانستان چگونه برای صلح کار خواهند کرد؟ آیا ترس این وجود ندارد که خود این‌ها به موانع صلح تبدیل شوند؟ در مورد نیات امریکا نیز نباید زیاد مطمئن بود ولی حداقل ظاهر امر نشان می‌دهد که این کشور از جنگ افغانستان خسته شده و به شکلی می‌خواهد خود را از آن بیرون بکشد. اما دیدگاه واحد داخلی در این خصوص چیست؟ طالبان چه نیاتی دارند؟ چگونه می‌شود میان ارزش‌های نظام فعلی با خواست‌های طالبان که گفته می‌شود هنوز هیچ تغییری نکرده آشتی برقرار کرد؟ ما ۴۰ سال گذشته را سوختیم و ساختیم. ۴۰ سال را به این امید واهی از دست دادیم که به صلح واقعا ناندیشیدیم. بنیادگرایان جبهه و دیدگاه تقریباً واحد دارند اما آثانی که می‌گویند از جمهوریت دفاع می‌کنند، خودشان نمی‌دانند که چگونه دفاع خواهند کرد. در افغانستان جبهه برای ارزش‌های انسانی به وجود نیامده است. اگر چنین نمی‌بود، سال‌ها پیش، جنگ امروز پایان یافته بود. از لاروش یک زمانی خواننده بودم که «جدل‌ها تا به این اندازه دوام نمی‌آوردند؛ اگر تنها یک طرف مقصر می‌بود.»

سیدحسین حسینی

ده روز از امضای موافقتنامه بین محمد اشرف غنی، رییس جمهور و عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه می گذرد، اما هنوز خبری از معرفی کابینه جدید نیست. بر اساس موافقتنامه امضا شده بین غنی و عبدالله، قرار است ۵۰ درصد اعضای کابینه شامل وزارت های کلیدی، توسط تیم ثبات و هم گرایی به رهبری عبدالله عبدالله معرفی شوند. این سهم شامل معرفی والیان ولایت ها هم می شود. اداره ارگان های محلی خبر داده که بررسی ها برای معرفی والیان جدید در جریان است. در همین حال دولت افغانستان می گوید که هنوز خبری از تصمیم حکومت برای تشکیل کابینه در دست نیست. مجلس نماینده گان کشور هم به این نظر است که دو طرف باید برای دور نگه داشتن افراد فاسد از کابینه تلاش کنند و اصل تخصص و تعهد باید مد نظر هر دو جناح برای معرفی افراد مرتبط به آنان باشد. گفتنی است که از آغاز حکومت جدید به ریاست محمد اشرف غنی، نامزدان وزارت های خارجه، مالیه، زنان و اطلاعات و فرهنگ معرفی شده اند.

در انتظار تشکیل کابینه

ده روز از امضای موافقتنامه بین محمد اشرف غنی و عبدالله عبدالله گذشت، اما هنوز خبری از معرفی نامزدوزیران و تشکیل کابینه جدید نیست. دواخان مینه پال، معاون سخنگوی رییس جمهور، به روزنامه ۸ صبح می گوید که هنوز خبری از تصمیم دولت برای معرفی کابینه جدید نیست. آقای مینه پال توضیح بیش تری در مورد زمان اتخاذ تصمیم و چگونه گی آن در مورد کابینه جدید نمی دهد.

توافقنامه سیاسی بین عبدالله عبدالله و محمد اشرف غنی پس از دست کم پنج ماه تنش سیاسی بین دو طرف، ده روز قبل در ارگ ریاست جمهوری کشور امضا شد. بر اساس این توافقنامه، آقای عبدالله رییس شورای عالی

نماینده گان مجلس: کابینه جدید تشکیل شود

سیدشاه سقیم، رییس نشرات اداره مستقل ارگان های محلی، به روزنامه ۸ صبح می گوید که در روزهای قبل از عید سعید فطر برای دست کم پنج ولایت، پنج والی جدید معرفی شدند. او تصریح می کند که فعلا بررسی ها برای تغییر والیان ولایت های مختلف کشور در جریان است و اولویت به ولایت هایی داده می شود که بیش ترین نیاز را برای تغییر داشته باشند. به گفته آقای سقیم، هنوز تقویم مشخصی برای تغییر والیان ولایت ها مد نظر گرفته نشده، اما پرونده این موضوع در ارگان های محلی باز است. او تاکید می کند که تغییر والیان بر اساس اصل انکشاف متوازن و سپردن تخصص به اهل آن، مد نظر گرفته می شود.

مصالحه شناخته شده و صلاحیت دارد که رهبری روند صلح را بر عهده داشته باشد، جلسات شورای عالی مصالحه را رهبری کند و در تعیین و تقرر مقامها و کارمندان اجرایی و اداری مربوطه، به شمول وزارت دولت در امور صلح، صلاحیت دارد.

تغییر والیان

در همین حال اداره مستقل ارگان های محلی کشور به این نظر است که برای رسیده گی بهتر به مردم و آرایه خدمات دولتی به آنان، نیاز است که والیان برخی ولایت ها تبدیل شوند. تغییر والیان ولایت ها بخشی از مواد مورد توافق دو طرف بوده است.

تعهد، تخصص، فوریت

صحبت ها در حالی در این مورد رد و بدل می شود که مجلس نماینده گان کشور از دو طرف می خواهد که در مورد کابینه جدید افغانستان با توجه به اصل تعهد و تخصص، تصمیم بگیرند.

سیدعظیم کبرزانی، عضو مجلس نماینده گان، می گوید که توافقنامه سیاسی بین اشرف غنی و عبدالله عبدالله نباید زمینه را برای سیاسی کردن بیش تر کابینه فراهم کند. به گفته وی با توجه به این که توافقنامه بین دو طرف بر اساس معامله سیاسی انجام گرفته، اما بهتر است که زمینه را برای دور کردن کسانی از قدرت فراهم کند که در کابینه های گذشته به فساد آغشته بوده و کارایی نداشته اند. او می افزاید که در کابینه پیش رو، بهتر است چهره های جدید و آشنا با درد مردم روی کار بیایند تا در کنار تعهد و تخصص، علیه فساد اداری مبارزه کنند.

حبیب الرحمن پدram، عضو دیگر مجلس نماینده گان، هم به این نظر است که رهبران کنونی کشور باید به زودترین فرصت ممکن به دنبال تشکیل کابینه جدید باشند. به گفته وی، در کنار فوریت معرفی کابینه جدید، نیاز است دولت کنونی از چهره هایی که در گذشته کارایی لازم نداشته و بنا بر معامله سیاسی وارد دولت شده بودند، جلوگیری کنند. او تاکید می کند که اگر محمد اشرف غنی، رییس جمهور و عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه با استفاده از مسیرهای سیاسی به دنبال معرفی چهره های ناکام گذشته باشند، به اراده مردم «ریشخند» می زنند. او می گوید که فضا باید برای افراد جدید فراهم شود تا برای فردای بهتر کشور، گام های مفید و ارزنده ای بردارند.

با تمام این ها دیده شود که آقایان غنی و عبدالله که فعلا زمام امور کشور را در دست دارند، آیا سناریوی چهارماهه معرفی کابینه حکومت وحدت ملی را دوباره تکرار کرده و با همان زمان بندی کند و آهسته به پیش می روند یا این بار سرعت بیش تری برای شریک کردن ایده ها و معرفی افراد مورد نظر خود برای عضویت در کابینه به خرج می دهند.

مخالفان مسلح دولت در بدخشان چگونه تمویل و تقویت می شوند؟

جمشید آبرین

بدخشان از ۱۲ سال به این طرف، به یکی از مهم ترین مراکز نظامی و قدرت گروه طالبان تبدیل شده است. ظهور و تقویت طالبان در این ولایت، داستان دور و درازی دارد که از شرح آن در این نوشته کوتاه صرف نظر می شود. فعالیت و ظهور آغازین این گروه از ولسوالی وردوج بود. مردم محل، ظهور طالبان در بدخشان را ناشی از بی عدالتی و فساد در نهادهای عدلی و قضایی، ظلم و بی قانونی مقامات محلی و حمایت تعدادی از بزرگان محلی از ناامنی منطقه می دانند. از سال ۱۳۹۲ به این طرف ساحه فعالیت این گروه گسترده تر شد و در سال ۱۳۹۹ تقریباً در اکثریت ولسوالی های بدخشان به گونه ای حضور دارد. در حال حاضر خستک ولسوالی جرم، ولسوالی یمگان، ولسوالی وردوج، ولسوالی نسی و ولسوالی راغستان شاهد حضور گسترده و فعال این گروه اند. این گروه بیش تر از ۵۰ درصد این مناطق را در کنترل دارد. گروه طالبان در حال حاضر از طریق ولسوالی های اشکاشم، وردوج، شغنان، نسی، کوف، خواهان و راغستان خود را به مرزهای تاجیکستان رسانده و در مناطق سرحدی این ولسوالی ها حضور و کنترل دارد.

سوال اساسی این است که برای چرخاندن ماشین جنگی، در پهلوی نیرو بشری، به پول و منابع مالی نیاز است؛ این گروه چگونه تمویل و تقویت می شود؟

پاسخ کوتاه به این پرسش این است که این گروه منابع درآمد متنوع را ایجاد کرده، ولی عمده ترین منبع این گروه در بدخشان، معدن است. افراد این گروه در محلاتی که حضور دارند، به گونه ای مستقیم و غیرمستقیم از معادن نفع می برند. مهم ترین معدنی که به گاو شیری این گروه تبدیل شده است، معدن طلای راغ ولایت بدخشان است. در حال حاضر تقریباً بیش تر از ۳۰۰ معدن در ولسوالی های راغستان و کوهستان این ولایت تحت کار و استخراج قرار دارند. این معادن هم در ساحه تحت کنترل دولت و هم زیر کنترل طالبان قرار دارند. بیش تر از ۲۵۰ معدن آن در مناطق تحت کنترل طالبان و نزدیک به ۵۰ معدن دیگر در مناطق تحت کنترل دولت در ولسوالی های راغستان و کوهستان این ولایت موقعیت دارند. از معادن مذکور در گذشته ها به صورت سنتی طلا استخراج می شد، ولی حالا با استفاده از اسکوآتور و دیگر وسایل پیشرفته، طلا استخراج می شود که درآمد ناشی از آن را چند برابر ساخته است. این طلا از مسیر دریا و یا اطراف آن به دست می آید که مردم محل به آن زرشویی یا طلاکاری می گویند. هم کارمندان و مسوولان دولتی و هم طالبان از این معادن به گونه ای مستقیم و غیرمستقیم نفع می برند. مردم محل با استفاده از وسایل دست داشته خویش به شمول اسکوآتورهای غول پیکر، با تخریب رودخانه های

برای آن ها هستند. هرگونه تعلق و بی توجهی در کیفیت و کمیت غذای تهیه شده، باعث تنبیه جدی مردم محل می شود. مردم محل ناچار اند بهترین مواد غذایی ممکن و موجود را تهیه و تقدیم کنند.

منبع دیگر درآمد این گروه، اعانه است. این گروه از مردم محل بنا بر ضرورت مبلغ مشخصی را تحت نام اعانه ابلاغ و جمع آوری می کنند. این کار ممکن است در هر سال یک الی چهار بار صورت گیرد. مبلغ اعانه هم از ۵۰۰۰ افغانی الی ۵۰۰۰۰ افغانی با در نظر داشت وضعیت اقتصادی مردم محل متفاوت است.

در مناطقی که طالبان در بدخشان حضور دارند، کشت و تجارت مواد مخدر آزاد است. قاچاقچیان اکثر افراد نزدیک و مورد اعتماد این گروه اند. این گروه از قاچاقچیان مواد مخدر مبلغی مشخص بین ۱۰ الی ۲۰ درصد ارزش محموله ها را دریافت می کند.

علاوه بر آن، طالبان از سرمایه داران و تجارت پیشه های این ولایت به گونه ای غیرمستقیم وقتاً فوقتاً کمک و یا به عبارت دیگر باج دریافت می کنند. این کمک ها منظم نبوده و بنا بر تقاضا و درخواست سالانه بین یک الی پنج بار متفاوت است. سرمایه داران هم از ناچاری تن به این کار می دهند.

گرفتن ده درصد از ارزش پروژه های انکشافی و به ویژه سرک، برق، پل، مکتب، کلینیک و غیره از دیگر منابع درآمد این گروه در بدخشان است. هیچ تطبیق کننده ای نمی تواند بدون پرداخت این مبلغ پروژه های را در مناطق تحت کنترل این گروه تطبیق کند. حتماً گفته می شود که در طرح و یا پروپوزال اکثریت پروژه ها تحت نام «هزینه های امنیتی» در طرح بودجه پروژه گنجانیده می شود.

همکاری غیرمستقیم توسط مسوولان دولتی

تیل اکثریاً به منظور استخراج طلا استفاده می شود. اسکوآتورهای بزرگ روزانه بین یک الی دو بیبرل تیل مصرف می کنند. روزانه بین ۱۰۰ الی ۱۵۰ بیبرل تیل توسط واترپمپها و اسکوآتورهای غول پیکر سوزانده می شود. برای مدتی انتقال تیل به مناطق تحت کنترل طالبان ممنوع شده بود، اما از چند ماه به این سو مسوولان محلی دولتی به ویژه مسوولان نیروهای دولتی با گرفتن ۲۰۰۰ الی ۳۰۰۰ افغانی از هر بیبرل تیل، اجازه می دهند تیل به مناطق تحت کنترل طالبان قاچاق شود. تیل باید از مسیر زیرکی مرکز ولسوالی راغستان انتقال داده شود.

فروش اسلحه و مهمات به طالبان از دیگر روش های تمویل و تجهیز این گروه است. طالبان راغستان از پول دارترین طالبان بدخشان به حساب می روند. مسوولان نیروهای پولیس ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای نظامی موجود وقتاً فوقتاً اسلحه و به ویژه مرمی های خویش را با قیمت

بلند به افراد ارتباطی طالبان به فروش می رسانند. جمع آوری باج و کمیشن از دیگر فسادهای رایج در میان مقامات محلی و به ویژه مقامات امنیتی محلی است. مسوولان دولتی و به ویژه مسوولان امنیتی محلی از طلاکاران مناطق تحت کنترل دولت به صورت مستقیم و از طلاکاران مناطق تحت کنترل طالبان به صورت غیرمستقیم کمیشن دریافت می کنند. این کمیشن به گونه ای ماهانه از هر معدن بین ۲۰۰۰۰ الی ۱۰۰۰۰۰ افغانی است.

تعداد معدودی از مقامات حکومتی در سطح ولایت از معادن مناطق تحت پوشش طالبان نفع مادی می برند. این مقامات در سازش با مسوولان محلی ولسوالی های مذکور به صورت ماهانه سهم مشخص دریافت کرده و در مواردی اسکوآتورهای شان به کرایه گرفته شده است که درآمد ماهانه هر اسکوآتور بین ۲ الی ۳ میلیون افغانی تخمین زده می شود. تعدادی به این باور اند که این مقامات ارشد دولتی تلاش می کنند جلو عملیات های نظامی هدفمند به این مناطق به گونه ای گرفته شود.

خرید، جمع آوری و انتقال مقامات طلای استخراج شده از این کارگاهها توسط نزدیکان مقامات محلی این ولسوالی ها مدیریت می شود و سود کلانی به جیب افراد و اشخاص مشخص از این بابت واریز می شود. گروه های حاکم در منطقه، گاهی با تهاجم بالای کاروان های انتقال طلا از این ولسوالی ها به فیض آباد و یا مزار شریف، چندین کیلو طلای خام را غارت می کنند.

درآمدهای سرشار معدنی و موجودیت فساد در میان نیروهای امنیتی محلی سبب شده است تا این گروه هر روز نسبت به روز قبل قوی تر و مجهز تر شود. سهم سازی افراد و فرماندهان این گروه در درآمدهای معدنی و درآمد بین ۲۰۰۰۰ الی ۵۰۰۰۰ افغانی برای جنگجویان عادی و درآمد ماهانه بین ۵۰۰۰۰ الی ۱۰۰۰۰۰ افغانی برای فرماندهان میانه این گروه، سبب جلب و جذب افراد زیادی و حتی پیوستن مسوولان نیروهای امنیتی با سلاح و امکانات دولتی به این گروه شده است. با وجود ممنوعیت انتقال تیل به مناطق تحت کنترل این گروه، گرفتن رشوه بین دو الی سه هزار افغانی از یک بیبرل تیل توسط مسوولان امنیتی محلی و افراد صاحب نفوذ و اجازه انتقال تیل به این مناطق سبب دوام استخراج طلا و تقویت بی حدومرز این گروه شده است. طبق اطلاعات واصله در حال حاضر گروه طالبان نزدیک به ۸۵ درصد ولسوالی راغستان، ۳۰ درصد ولسوالی کوهستان و ۲۰ درصد ولسوالی یاون که همه گی در ساحه معادن طلای دریایی قرار دارند را در اختیار دارد. اگر وضعیت به همین صورت دوام کند، به زودی ولسوالی های خواهان، نسی، کوف، مایمی و شکی از حاکمیت دولت خارج خواهند شد.

تشت

ضمیمه طنز روزنامه

سال سوم
شماره مسلسل ۱۲۴
چهارشنبه ۷ جوزا ۱۳۹۹
صفحه آرا: رضا مرادی
دبیر بخش طنز: موسی ظفر
کار یکانوریست: فرهاد زاهدی

پیش ملا هبتو

پیش «ملا هبتو» مسجد و می خانه یکیست
چو چهی زاغ و سگ و آدم فرزانه یکیست

آن که دارد هوس لمس دوصد حور بهشت
بیخ گوشش فُشس و پند حکیمانه یکیست

تو که بر «پُس پُسک» «سوله چیان» دل بست
قصه‌ی صلح و گپ چرسی و افسانه یکیست

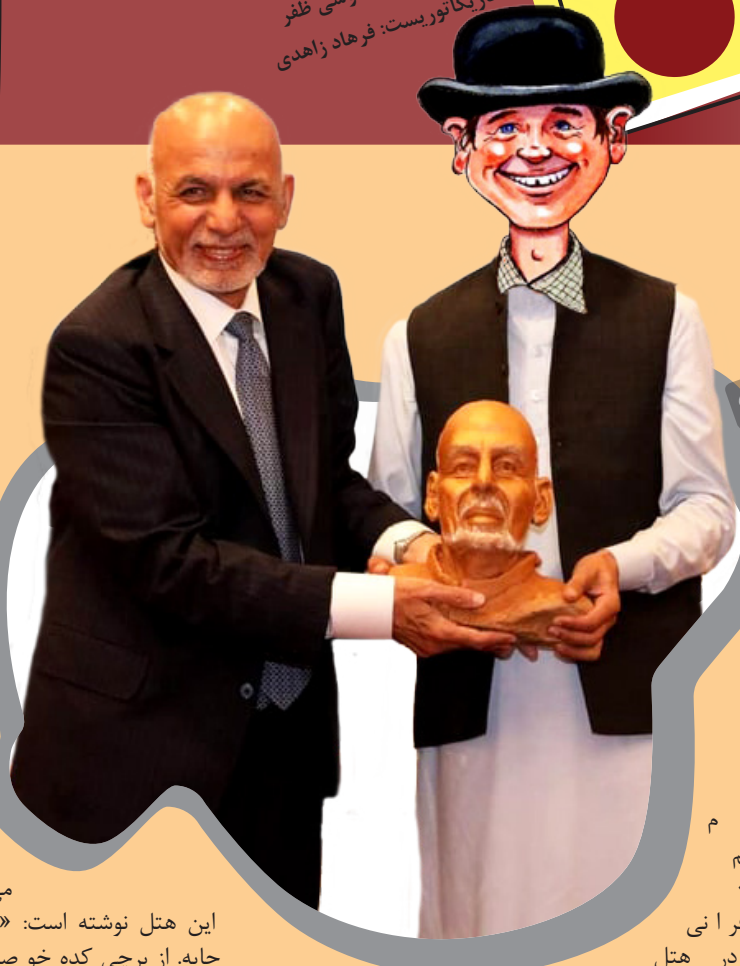
پیش جلاد ستم‌پیشه‌ی لب‌تشنه به خون
کله‌ی مرغ و سر نرس شفاخانه یکیست

ای که از کوچه‌ی «طالب بیچگان» می‌گذری
خصلت طالب و خوی گاو دیوانه یکیست

یادم آمد سخن مرد جرینگانه فروش:
«ناله و آه من و صوت جرینگانه یکیست»

یا خدا! خسته‌ام از طنزک بی حاصل خود
حاصل طنز من و «شَف شَف» چایخانه یکیست

نور عالم فلیلی

زندانیان پل چرخ‌چی جایزه بهترین هتل سال را گرفت

کیلو
گند م
تقسیم
کند»

مسافرانی
که در هتل

پل چرخ‌چی اقامت داشته‌اند، در
Resort که در لاس‌وگاس امریکا موقعیت دارد، دانسته‌اند.
فیلمون رابابکا، مسافری از کشور اوگاندا که چندی قبل با هفت
کیلو هیرویین در نشیمن‌گاهش از میدان هوایی کابل دستگیر
شده بود در تریپ ادوایزر نوشته است: «انسان‌ها به دو دسته
تقسیم می‌شوند: آنانی که در زندان پل چرخ‌چی بوده‌اند و آنانی
که نبوده‌اند. کسانی که نبوده‌اند، در حقیقت از زنده‌گی چیزی
نمی‌دانند. آن‌ها فقط نفس کشیده‌اند.»

محمد مهرالله باغ‌قاضی، یکی دیگر از مسافران این هتل، نوشته
است: «پدرا! جگرم د جگرتان. هر چه کار دارید، فقط نام‌شه
کامنت کنید، لالای‌تان بیست دقیقه بعد در پل چرخ‌چی حاضر
می‌کند. عکسشه به ثبوت برتان رای می‌کند. از لالای‌تان
فقط یک نصیحته گوش کنین که نماز خود همیشه بخوانین.
موشکلات زنده‌گی‌تان کلش برطرف می‌شه. عزت زیاف.»
عبدالله منصور ابوحمزه الوردک که از ده ستاره، نه‌ونیم ستاره به
هتل پل چرخ‌چی داده، نوشته است: «اندیوالان هست. ملا صاب
هست. کشمش هست. نماز جماعت او روژه مات هست. ابومالک
الکندوزی هر شبانه ماساژ ارائه می‌فرمایند. انشالله و تعالی از
هیچ چیزیش کم نیست. که هر وقت خلاص می‌شی، بیست
هزار افغانی او یو کالی، یو واسکت، یو لنگی جیب‌خرجه می‌ته. از
دوستان ما هر کس که د جهاد نه خسته شده باشد، باید یک بار
این‌جا استراحت بفرماید. دیره یو شه جای است.»
محمدحسین قلعه‌خشک که قبلاً در حوزه سیزدهم خدمات

سازمان هتل‌های جهان هتل پل چرخ‌چی را به عنوان بهترین هتل
سال در افغانستان شناخت. در اعلامیه این سازمان آمده است که
خدمات هتل پل چرخ‌چی نسبت به سال‌های قبل خیلی بهتر شده
است. در حالی که در خدمات دو هتل پنج ستاره دیگر - هتل
سیرینا و انترکانیننتال - تغییر خاصی نیامده است. موداردو
لگان‌لگان، رییس سازمان هتل‌های جهان، پل چرخ‌چی را الگوی
مدیریت منطقه دانست و از اشرف غنی، مدیر زندان پل چرخ‌چی،
به عنوان بهترین هتل‌دار جهان یاد کرد.

آقای لگان‌لگان در سخنرانی خود گفت: «آن چه خوبان همه دارند،
پل چرخ‌چی تنها دارد. در این زندان از چرس مقبول وطنی گرفته
تا بلک لیبیل اصلی، هیرویین خالص و بچه‌های سفید شیرپیره‌ای
یافت می‌شود. در ضمن، مسافران عزیز می‌توانند با قیمت نازل
از خدمات قاتل‌های حرفه‌ای، دزدان مجرب، راه‌گیرهای باتجربه،
سارنوالان دلسوز و قضات رحم‌دل مستفید شوند. این چیزها در
اکثر هتل‌های جهان میسر نیست.»

اشرف غنی احمدزی، مدیر زندان پل چرخ‌چی، پس از دریافت جایزه
بهترین مدیر سال در سخنرانی خود گفت: «قبل از این که من
رییس جمهور منتخب افغانستان انتخاب شوم، پل چرخ‌چی یک
زندانی طبیعی بود که حکمرانان قبلی هیچ توجهی به آن نداشتند.
مردم این زندان حتا برق بیست و چهار ساعته نداشتند. از فضل
خداوند جلوشانو امروز پل چرخ‌چی تبدیل به بزرگ‌ترین تفریح‌گاه
برای طلبای کرام و مجرمین محترم شده است. دولت افغانستان
متعهد است که تا سال ۲۰۲۴ پل چرخ‌چی را از طریق هفت دهلیز
هوایی به بازارهای جهانی وصل نماید، انترنت ۵جی را به صورت
رایگان در اختیار مسافران قرار دهد و پروازهای مستقیم میان
پل چرخ‌چی و استانبول را آغاز نماید. در درآمد حاصله از این هتل،
انشالا و تالا دولت افغانستان می‌تواند به هر شهروند خود تا یازده

بخشش برابر نشوم.»
تا هنوز هفت شرکت سیاحتی چندملیتی
پیشنهاد خرید هتل پل چرخ‌چی را به دولت
افغانستان سپرده‌اند. ویلیام فلاورسن، رییس
شرکت هتل‌های زنجیره‌ای شنگریلا، به
خبرنگاران گفته است که اگر دولت افغانستان
حاضر به فروش این هتل شود، او حاضر است
آن را به قیمت چهار میلیارد دلار بخرد. آقای
فلاورسن به تلویزیون الجزیره گفته است:
«پیشنهاد ما خوب است. دولت افغانستان
می‌تواند با این پول چندین طیاره مگ ۲۱
بخرد و در خدمت شاروالی کابل قرار دهد
تا شاروال صاحب با کمبود امکانات مواجه
نشود.»

بایسکل و
موبایل و
بکسک جیبی ارابه
می‌کرد، در توصیف
این هتل نوشته است: «باره گمشکو. عجب
جایه. از برچی کده خو صد برابر لوکس استه.
گل‌ولای نیه، برق استه، کوچه‌هایش نقشه‌کشی
استه، راه‌بندان که هیچ نیسته، مینی‌بوس ندره،
آو و نان شی هم خوبه. جواد بچیم اگه پیام
مره دیدی، هر دوی شمو قد کریم بروید د
حوزه بگویند ما د مکتب جنگ کدیم. خوده
دزد معرفی نکونین که حوزه دستگیر نموکونه.
زودتر کارهای خوده جور کنید که قید از مه
فقط شش ماه دیگه مانده. خدا کنه که د کدام

AF AWTF 2:00 AM 100%
Amrullah Saleh Me, Atta Mohammad Noor
Very offline Online
عید مبارک آقای الگوی مدیریت. ولا بیدار چسبک ما
نچسبید. حالی چطو کنیم؟
عید مبارک امپراطور. حوصله نیس. باز گپ
می‌زینیم.
مه میگم بیا انقلاب کنیم. تو سرخ من زرد، بیا نارنجی
شویم.
تو چقه ساعتت تیر اس.
ساعت بیدارت همیشه تیر اس. سی‌وپنج هزار
دالر خریدیمش. بندش طلاست گلک‌هایش الماس.
عکسشه رایبی کنم؟
دو بجه شاو است. بلحاظ خدا برو بخواب.
خواب چه اس جان بیدار. تایتنیک ما غرق شده تو
میگی برو بخواب. شش شاو میشه که حرام اگه پلک
زده باشم.
شماره‌ای که شما دایل کرده‌اید خاموش می‌باشد.
لطفاً بعداً به تماس شوید.
ههههه ای چال‌ها سر ما کار نمیده. گپ بزن. راستی
محب چه میگفت؟ یگان پیشنهاد برای مه و طارق جان
هم داشت یا نه؟
خررررررررر پففف خررررررر پففف
در کل افغانستان یک تو مرا درک می‌کنی. تو هم
خوابیدی. لعنت به بی‌کسی.

آیا هرات دوباره قرنطین می شود؟

محمد حسین نیکخواه

در هرات، نخستین ولایت کشور که موارد مثبت کووید-۱۹ در آن ثبت شد، شمار مبتلایان نزدیک به ۲ هزار نفر رسیده است. از دید ریاست صحت عامه، در شرایط کنونی قرنطین کردن دوباره شهر، برای جلوگیری از گسترش ویروس، کارساز نیست. مقام‌های محلی هرات هم نظرشان با صحت عامه یکی است. به باور اداره محلی هرات، امکان ندارد با زور تفنگ، مردم را به رعایت موارد بهداشتی و جلوگیری از گسترش ویروس، مجبور کرد. برخی ساکنان هرات و فعالان مدنی این ولایت، یک ماه قرنطین شدن شهر را، تجربه‌ای ناکام می‌پندارند و حکومت را در کمک‌رسانی به نیازمندان در حالت قرنطین و مدیریت آن، ناکام می‌دانند. وزارت صحت عامه کشور هشدار می‌دهد که گسترش ویروس میان مردم بسیار نگران‌کننده است و شهروندان افغانستان باید موارد بهداشتی را برای جلوگیری از مبتلا شدن به بیماری کووید-۱۹ رعایت کنند.

قرنطین کردن شهر کارساز نیست

آمار ارایه شده از سوی ریاست صحت عامه هرات نشان می‌دهد که از میان ۹۳ نمونه‌ی آزمایش شده در این ولایت، ۸۵ نمونه مثبت تشخیص شده است؛ یعنی از میان مجموع نمونه‌هایی که نتیجه‌اش روز سه‌شنبه، ششم جوزا، اعلام شد، ۹۳ درصد آن مثبت بوده است. ریاست صحت عامه هرات، گسترش ویروس در این شهر را نگران‌کننده و خطرناک می‌داند، اما به باور این نهاد، قرنطین کردن شهر در چنین شرایطی برای جلوگیری از گسترش ویروس، کارساز نیست. محمدریفیق شیرزی، سخنگوی ریاست صحت عامه هرات، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که مقام‌های مسوول محلی تاکنون در مورد قرنطین کردن دوباره هرات، پس از رخصتی‌های عید فطر، به این نهاد چیزی نگفته‌اند.

از دید او، بررسی‌های سکتور صحت نشان می‌دهد که تنها قرنطین کامل شهر، به مدت سه ماه نتیجه‌بخش است و قرنطین محدود ۱۰ تا ۱۵ روز، که مردم آن را رعایت نکنند، بی‌فایده است. آقای شیرزی می‌افزاید که حضور مردم در محل‌های پُرازدحام و خطرناک، رفت‌وآمد در روزهای عید و بی‌پروایی در برابر کرونا، سبب گسترش ویروس در هرات شد و در چنین شرایطی، خود مردم باید با رعایت موارد بهداشتی، مانع ابتلای‌شان به کرونا شوند. از سویی هم عبیدالله نورزی، فرمانده پولیس هرات، در گفت‌وگو با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که به دلیل موقعیت جغرافیایی هرات، قرنطین کردن کامل شهر از سوی نیروهای امنیتی ممکن نیست و این اقدام بی‌آمدهای منفی به دنبال خواهد داشت.

استفاده از زور تفنگ نتیجه نمی‌دهد

بر اساس تصمیم اداره محلی هرات، در روزهای عید فطر، برخی خیابان‌های شهر به روی تردد مسدود شد؛ اقدامی که برای محدودسازی رفت‌وآمد و جلوگیری از دیدارهای عیدانه عملی شد.

سیدوحید قتالی، والی هرات، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که گسترش کرونا در این شهر نگران‌کننده است و باید شرایط کنونی با جزئیات آن، برای مردم به صورت همه‌جانبه شرح داده شود. به گفته‌ی او، محدودیت رفت‌وآمد و مسدودسازی خیابان‌های شهر، برای جلوگیری از رفت‌وآمدهای عیدی بود، اما حکومت محلی نمی‌خواهد به بن‌بست یک ماه پیش برگردد و تمام چرخه اقتصادی مردم را زیر سوال ببرد.

والی هرات می‌افزاید که بسیاری از کشورها برای به دست آوردن نان و فعالیت‌های اقتصادی روزانه، با قرنطین کنار نیامدند، اما هم‌زمان باید برای رفت‌وآمدهای غیرضروری مردم محدودیت‌هایی وضع شود.

آقای قتالی تأکید می‌کند که با افزایش شمار مبتلایان و قربانیان کرونا، مردم کم‌کم به خطرهای آن پی برده و مانند روزهای نخست، ویروس را کوچک‌انگاری نمی‌کنند، اما در برار افرادی که بیماری را جدی نمی‌گیرند، استفاده از زور و تفنگ نتیجه نمی‌دهد. همین چند روز پیش فیروزالدین فیروز، وزیر صحت عامه کشور، در یک نشست خبری در کابل اعلام کرد که ممکن است بیماری کووید-۱۹ تا هنگامی که واکسین آن کشف نشود، از بین نرود و مردم باید با شکستن قرنطین، زیر سایه‌ی کرونا زنده‌گی کنند.

اگر شهر قرنطین شود، مردم گرسنه می‌مانند

روز سوم عید فطر، برای بررسی وضعیت شهر هرات، در خیابان‌های اصلی آن، گشت زدیم. گوشه‌ی خیابانی که دکان‌هایش به دلیل رخصتی‌های عید بسته بود، مردی زیر گرمای سوزان آفتاب سرگرم «پنچری گیری» تایرهای موتر بود.

از غلام‌فارق پرسیدم نظرش در مورد قرنطین کردن دوباره هرات چیست؟ پاسخش این بود که اگر حکومت توان سیر کردن شکم مردم را دارد، شهر را قرنطین کند، اما اگر چنین توانی ندارد، تعطیلی شهر، اقدامی زیان‌بار و اشتباه است.

اسماعیل، راننده‌ای که کنار غلام‌فارق بود و به حرف‌های ما گوش می‌داد، به نانوایی آن سوی خیابان اشاره کرد و گفت حکومتی که نتوانست چهار روز به مردم نان خشک توزیع کند، چگونه می‌خواهد شکم خالی نیازمندان را در حالت قرنطین پر کند.

در خیابان‌های هرات کسب‌وکار رستوران‌ها پس از یک ماه تعطیلی روزانه در ماه رمضان، دوباره رونق گرفته و دود کباب و بوی غذای‌شان، فضای مقابل رستوران‌ها را قبضه کرده است.

از نظر فعالان مدنی، با وجود افزایش شمار مبتلایان، قرنطین کردن کامل شهر اقدامی اشتباه است و پی‌آمدهای ناگواری به دنبال خواهد داشت. سیداشرف سادات، از فعالان مدنی هرات، بر ایجاد سازوکاری جامع برای فاصله‌گیری اجتماعی، بدون قرنطین کردن کامل شهر، پافشاری دارد.

با توجه به تجربه‌ی ناکام قرنطین یک ماه پیش و ناتوانی حکومت در کمک‌رسانی به نیازمندان، به نظر نمی‌رسد مقام‌های محلی هرات، شهر را پس از رخصتی‌های عید فطر، دوباره قرنطین کامل کنند و مانع بازگشایی دکان‌ها، مراکز تجارتي و فعالیت‌های اقتصادی شوند.

اعلان درخواست برای ابراز علاقه‌مندی

Branding and promotional materials for Afghanistan export which consists of (1) Developing national brand and logo (2) Developing branding guidelines (3) Capturing photos (4) Developing a video positive image of Afghanistan (5) Developing video for six NES sectors and (6) printing promotional materials based on the terms of reference of this project.

وزارت صنعت و تجارت از تمامی داوطلبان واجد شرایط دعوت به عمل می‌آورد تا درپروژه دواطلبی پروژه خدمات مشورتی فوق‌الذکر مورد ضرورت این اداره طبق اشتراک نموده و بسته‌های اظهار علاقه‌مندی خویش را سر از نشر اعلان الی ۲۱ روز تقویمی تسلیم نمایند سدد در خواست برای اظهار علاقه‌مندی یا (REOI) را می‌توانید به زبان انگلیسی از وب سایت وزارت صنعت و تجارت www.moci.gov.af دریافت نمایید.

آدرس: کارته سه سرک دارلامان مدیریت تدارکات خدمات مشورتی امریت تدارکات وزارت صنعت و تجارت منزل سوم

ایمیل آدرس: wahid.wesal2017@gmail.com / ilyas_tabish@hotmail.com

شماره‌های تماس: ۰۷۸۵۰۰۰۸۹۱ - ۲۱۰۳۴۰۵۰۲۰ - ۰۷۹۸۹۶۸۸۸۳۸

General Directorate of Admin-Finance

آمریت تدارکات
مدیریت خدمات مشورتی

نهاد تدارکاتی: وزارت صنعت و تجارت
شماره قرار داد: MOIC/QCBS/CS/99/002
روش انتخاب: قیمت و کیفیت (QCBS)

The campaign of Invest in Afghanistan (IIA) for investment promotion and opportunities in which comprises the followings: (1) Primary sector, (2) Light Industry, (3) Heavy Industry, & (4) Non-Tradable Sector of Afghanistan through following tools:

- A to Z Investment Guide and other marketing materials (translated in English, Chinese, Arabic, Russian, Pashto, and Dari languages)
- IIA Website
- IIA Mobile Apps (IOS & Android)
- Social Media Platforms

Video clips for promoting investment sectors of Afghanistan

وزارت صنعت و تجارت از تمامی داوطلبان واجد شرایط دعوت به عمل می‌آورد تا در پروژه دواطلبی پروژه خدمات مشورتی فوق‌الذکر مورد ضرورت این اداره طبق لایحه وظایف اشتراک نموده و بسته‌های اظهار علاقه‌مندی خویش را از تاریخ نشر اعلان الی ۱۴ روز تقویمی تسلیم نمایند. سند در خواست برای اظهار علاقه‌مندی یا (REOI) را می‌توانند به زبان انگلیسی از وب سایت وزارت www.moci.gov.af دریافت نمایند.

آدرس: کارته سه، سرک دارلامان، مدیریت تدارکات خدمات مشورتی، امریت تدارکات، وزارت صنعت و تجارت، منزل سوم.

ایمیل آدرس: wahid.wesal2017@gmail.com / humamajiz14@gmail.com

شماره‌های تماس: ۰۷۹۸۹۶۸۸۸۳۸ - ۰۷۸۵۰۰۰۸۹۱ - ۲۱۰۳۴۰۵۰۲۰

اعلان داوطلبی

خدمات پولی

NRC-SO-2020-006

دفتر هیئت ناروی برای مهاجرین ارایه خدمات پولی را که ذیلاً ذکر گردیده است به مناقصه گذاشته و از تمام شرکت‌های داخلی مربوطه دعوت به عمل می‌آورد تا در این پروژه اشتراک نموده و اسناد مناقصه را طوری که ذیلاً تذکر یافته است بدست بیاورند.

موضوع	موقعیت	نمبر اسناد مناقصه	محدت مورد ضرورت
ارایه خدمات پولی	کابل و ولایت	NRC-SO-2020-006	از ۰۹ جون الی ساعت ۱۱ بجبه قبل از ظهر

محورهای ضروری برای داوطلبان

کمیته‌های محترم داخلی مربوطه باید تجارب قبلی خدمات پولی تذکر یافته را با دفاتر دولتی و غیر دولتی، موسسات بین المللی و نمایندگی‌های ملل متحد داشته باشند.

اخذ اسناد مناقصه

درخواست‌کنندگان محترم می‌توانند اسناد مناقصه را از وب سایت اکبر و یا با ارسال پیام به ایمیل آدرس af.procurement@nrc.no در روزهای یکشنبه الی پنجشنبه از ساعت ۸ صبح الی ۴ بعد از ظهر بدست بیاورند.

دفتر هیئت ناروی برای مهاجرین (NRC) در کابل

ناحیه دهم، سرک سوم قلعه فتح الله

کابل، افغانستان

شماره تماس: ۰۷۲۸۹۳۲۷۹۹

کمیته‌های محترم داخلی بعد از دریافت اسناد مناقصه افرهای خویش را باید در پاکت‌های سر بسته به تاریخ ذکر شده به دفتر هیئت ناروی برای مهاجرین تسلیم نمایند.

دفتر هیئت ناروی برای مهاجرین (NRC) حق رد و انتخاب هر درخواست را بطور قسمی و کلی در حالت لزوم دید بدون کدام شرح بیشتر دارا می‌باشد و هیچ نوع شکایت در این مورد پذیرفتنی نیست.

صفحه آرایی: رضا مرادی و عبدالواسع
مسوول رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت
ویدیو: حسن آذر مهر

پدیرش اعلان: ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ - ۰۷۸۸۸۸۷۹۹۹ Shaparsepahr@gmail.com

نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان

نشانی دفتر کابل: جاده شیرپور، ناحیه دهم، کابل، افغانستان

۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

روزانیت دیروز، آینه امروز، نوید فردا

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com

مدیرمسوول: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com

معاون مدیرمسوول: وحید پیمان s.wahid.payman@gmail.com

خبرنگاران: خلیل اسیر، علی شاه حقمیل، عبدالاحمد حسینی، حسیب

بهبش، سیدحسن حسینی و محمدحسین نیک‌خواه

ویراستار: علی نظری، س.نوین

Publisher: Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief: Sanjar Sohail sanjarsohail@yahoo.com

Facebook.com/8am.af

Youtube.com/HashteSubhdaily

Twitter.com/@Hashtesubhdaily

instagram.com/8am.af_official

www.8am.af

عزیزی بانک
Azizi Bank

ماسټر ډيټ کارت

ماسټر ډيټ کارت همراہ با خدمات گسترده، متناسب با نیازها و شرایط مالی شما میباشد. کارت متنفره به سانگی با حساب مشتری عزیزى بانک ارتباط دارد تا مشتری به پول خود در هر نقطه دنیا دسترسی داشته باشد.

• در بیشتر از 25 ملیون فروشگاه های سراسر جهان قابل پذیرش بوده و همچنان در کارت متنفره در فروشگاه های تجاری انتخاب شده، تخفیف مناسب در نظر گرفته میشود.

• پذیرش در ماشین های خود پرداز صرافى برای برداشت سریع پول نقد در افغانستان و کشور های خارجی، برداشت مجاتی پول نقد از همه ماشین های خود پرداز صرافى عزیزى بانک

www.azizibank.af 1515

صلح در خدمت محیط زیست

(تجربه‌ای از صلح کلمبیا برای افغانستان)

افغانستان اشاره می‌کنیم تا با استناد به آن، اهمیت صلح، و نبود جنگ را بر پایداری محیط زیست اذعان کرده بتوانیم.

پر واضح است که آثار جنگ بر زوایای مختلف زندگی شهروندان افغانستان طوری وسعت یافته است که دلیلی برای در امان ماندن محیط زیست و بخش‌های مرتبط به آن متصور بوده نمی‌تواند. بی‌جا شدن‌ها، مهاجرت‌های جمعی به ویژه در مناطق بایر و خشک، زیان‌های فوق‌العاده جدی را به زمین و خاک رسانیده است. شواهد حاکی از آن است که در دهه‌های جنگ در کشور، بیش‌تر از ۷۰ درصد چراگاه‌ها، بوته‌های گیاهی، درخت‌های جنگلی، تخریب شده و یا در معرض تخریب قرار گرفته‌اند. آتش‌زده شدن تاکستان‌ها، قطع درختان، از بین بردن جنگل‌های (پسته)، انهدام آثار فرهنگی و تاریخی-آثار مشترک فرهنگ بشری- تخریب مناظر زیبا و علفزارها، شکارهای غیرقانونی گونه‌های نادر و یا فرار و ناپدید شدن حیوانات به اثر صدای گوش خراش و مهیب جنگ‌ها، از بین رفتن فرصت‌ها برای ساخت زیربناها و بهسازی شهرها از آثار ناگوار جنگ بر محیط زیست افغانستان هستند.

با توجه به موارد گفته شده و با در نظر داشت اهمیت صلح در حفظ و پایداری محیط زیست، صلح در افغانستان، شاید در درازمدت، اندکی بر زخم‌های عمیق و کهنه‌ی محیط زیست، بتواند مرهم شود. مسلماً قطع جنگ می‌تواند آسیب‌هایی که مستقیم بر عناصر محیط زیست وارد می‌شوند مثل سوزاندن جنگل‌ها و درختان را متوقف سازد. اما، برای پایداری محیط زیست و توسعه آن، تنها قطع جنگ کفایت نمی‌کند بلکه، نیاز است که تعهد به توسعه پایدار با تاکید بر پایداری محیط زیست به همان مفهوم وسیع آن در فرایند صلح آوری سیاسی در کشور جای باز کند. که برای دست یازیدن به این مهم، دانشگاهیان، کنش‌گران حقوق بشری، کنش‌گران زیست محیطی، کارگزاران توسعه‌ی پایدار در سطح ملی و نهادهای بین‌المللی نگران محیط زیست، می‌توانند اثرگذار باشند.

منابع:

الکساندر، کیس (۱۳۹۰). حقوق محیط زیست، ترجمه محمد حسن حبیبی، ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران.

خبرگزاری میزان (۱۳۹۶). پی‌آمدهای جنگ در «افغانستان» از آلودگی محیط زیست تا تخریب منابع طبیعی.

ریسی، لیلیا (۱۳۸۷). رابطه حفاظت از محیط زیست با صلح و توسعه پایدار، فصل‌نامه‌ی دانشکده ادبیات و علوم انسانی، سال سوم، شماره ۱۰ و ۱۱ پاییز و زمستان ۸۷.

سلطانی، لطف‌الله (۱۳۹۸). درس‌هایی که افغانستان می‌تواند از توافق صلح کلمبیا بیاموزد. نشر: روزنامه اطلاعات روز.

فیروزی، مهدی (۱۳۸۴). حق بر محیط زیست، نشر: سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی.

مقدسی جهرمی، زینب. اهمیت و چگونگی حفاظت و نگهداری از آثار باستانی و ابنیه تاریخی، نشر: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بوشهر دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

مسأله‌ی افغانستان تعمیم دهیم.

کلمبیا کشوری که در امریکای جنوبی موقعیت دارد، تجربه‌ی جنگ طولانی را دارد که از دهه ۵۰ در آن کشور بین دولت و روستاییان مزرعه‌دار موسوم به (فارک) به علت تقسیم زمین‌های روستاییان به سرمایه‌داران شروع گردید که بیش‌تر از تقریباً نیم قرن، ادامه داشته است، تا این که در سال ۲۰۱۶ با امضای توافق‌نامه‌ی صلح بین شورشیان و دولت، این جنگ پایان یافت. شواهد، گزارش‌های معتبر بین‌المللی و پژوهش‌های گوناگون، آثار جنگ بر تخریب محیط زیست و ایستایی توسعه را در این کشور، به شدت نگران‌کننده توصیف می‌کنند.

ناپودی سه میلیون هکتار جنگل، انتشار ۱.۳ بیلیون کاربن‌دای‌اکساید اضافی، فرسایش ۱.۵ میلیون هکتار زمین، به هدر رفتن ۴.۱ میلیون بشکه نفت، در معرض آلودگی قرار گرفتن ۶۰ درصد منابع آبی، کشت و قاچاق مواد مخدر، تخریب زیربناها و غیره از آثار جنگ در کلمبیا است، که هزینه‌ی بالغ بر ۱۹۷ میلیارد دلار خساره به بار آورده است. بر علاوه این که بیش‌تر از ۲۰۰ هزار انسان کشته به جای گذاشته است.

حقیقت امر این است که صلح در جهت مخالف جنگ، آثار مثبت خود را بر محیط زیست می‌گذارد. با توجه به رابطه‌ی صلح و محیط زیست و اهمیت صلح در حفظ، توسعه و پایداری زیست محیطی که در قسمت نخست این مقاله ذکر شد، صلح در خدمت مقام محیط زیست عمل می‌کند. صلح و فقدان جنگ، به محیط زیست اجازه‌ی نفس کشیدن را داده و بویایی را به آن می‌بخشد. نمونه‌ای از این تأثیرات مثبت بر محیط زیست را، می‌توان در کلمبیا، پس از توافق‌نامه‌ی صلح آن کشور بین دولت و گروه مخالف آن مشاهده کرد.

در واقع، پس از توافق صلح، به علاوه‌ی از دست رفتن میلیاردها دلار سرمایه کشور و مردم، در کوتاه‌مدت روند کاهش جنگل‌ها متوقف شده، آلودگی منابع آبی در چند منطقه رو به کم شدن نهاده و کاهش چشم‌گیری در آزادسازی زاید کاربن‌دای‌اکساید رونما گردیده است. این در حالی می‌باشد که سازمان‌ها، بانک‌ها و کشورهای مختلف جهان جهت سرمایه‌گذاری به مناطقی که قبلاً در این کشور زیر خشونت بوده‌اند، اعلان همکاری نمودند که این، زمینه‌ی بهسازی و توسعه را با تمرکز به استفاده بهینه از محیط زیست و عدم تعرض به حقوق نسل‌های آینده، فراهم خواهد کرد.

جنگ در افغانستان - که از جهت طولانی بودن، نقش مواد مخدر در تمویل شورشیان و قسماً ایدیولوژیک بودن، با جنگ در کلمبیا شباهت دارد - نیز، آثار مخربی بر محیط زیست داشته است. آثار جنگ بر محیط زیست افغانستان، از آن جایی که کم‌ترین پژوهشی در خصوص آن صورت گرفته است، گنجایش دارد تا موضوع تفحص، پژوهش، تحلیل و ارزیابی جداگانه قرار گیرد. اما در این نوشته، به صورت مجمل به برخی از تأثیرات جنگ بر محیط زیست

نمونه‌ی پرآوازی آن، منشور سازمان ملل متحد است که، «حفظ صلح و جلوگیری از جنگ» را از اهداف خود می‌شمارد. زیرا صلح، تأثیری مستقیم بر توسعه، اقتصاد، تمدن‌سازی و ارتقای ظرفیت انبانی بشر، تمامی ابعاد آن را دارا است.

در این میان، یکی از مباحث مهمی که همواره توجه کنش‌گران و ناظران در عرصه‌ی بین‌المللی را به خود جلب نموده، رابطه‌ی صلح و محیط زیست است. این که، وجود صلح چه تأثیری

بر سلامت محیط زیست دارد؟ صلح برای دست یافتن به محیط زیست پایدار چه نقشی ایفا می‌کند؟ انگیزه‌ی پاسخ دهی به این نگرانی‌ها و مسایل مطرح شده، منجر به برجسته شدن رابطه‌ی صلح با محیط زیست در اسناد و معاهدات بین‌المللی گردیده است.

چنان‌که پیش از این اشاره شد، از اهداف منشور ملل متحد، حفظ صلح است. علاوه بر آن، شورای امنیت ملل متحد، که وظیفه‌ی اصلی حفظ صلح و جلوگیری از اقدامات ناقص صلح را به اساس فصل ششم و هفتم منشور به عهده دارد. در قطع‌نامه‌های مختلف خود تاکید بر حفظ صلح و عدم تخریب محیط زیست نموده، که نمونه‌ی آن قطع‌نامه‌ی شماره ۵۳۰ مورخ ۲۱ اکتوبر ۱۹۸۳ در واکنش به درگیری نفت‌کش‌ها در خلیج فارس است، که بر اساس بند پنچ، شورای امنیت از دو طرف می‌خواهد تا از هر اقدامی که به محیط زیست منطقه آسیب می‌رساند جدا خودداری کنند. به همین ترتیب، اسناد بین‌المللی مربوط به محیط زیست، قطعاً مملو از بیان رابطه‌ی مستقیم صلح و محیط زیست هستند طوری که اصل بیست و پنجم اعلامیه‌ی ریو، رابطه‌ی صلح و محیط زیست را مستقیم دانسته و بیان می‌دارد که: «صلح، توسعه و حفاظت از محیط زیست وابسته‌گی متقابل داشته و غیر قابل تجزیه می‌باشند».

اگر خواسته باشیم از صلح سخنی بگوییم، فوراً ذهن ما به طرف جنگ و احوال مربوط به آن معطوف می‌شود، پس به منظور درک بیش‌تر اهمیت صلح برای محیط زیست، اشاره به آثار مخرب و منفی جنگ بر محیط زیست، خالی از مناسبت پژوهشی نخواهد بود. در واقع، آثار جنگ بر محیط زیست و تخریب آن، امری است که به هیچ رو از آن چشم‌پوشی ممکن نیست. طوری که در این خصوص، اسناد زیست محیطی به آثار زیان بار و تهدید کننده‌ی ناشی از «نبود صلح» هم، توجه نموده و دولت‌ها را ملزم به ایجاد و حمایت از قواعد و مقررات متناسب به آن می‌داند که نمونه‌ی بارز این مدعا؛ اصل بیست و چهارم اعلامیه‌ی ریو است، بیان می‌دارد: «جنگ ذاتاً بر توسعه‌ی پایدار اثر تخریبی دارد. بنا بر این، دولت‌ها باید قواعد حقوق بین‌الملل در رابطه با حفاظت از محیط زیست در صورت مخاصمات مسلحانه را رعایت نموده و در صورت ضرورت در توسعه آن مشارکت نمایند.» در تداوم همین تلاش‌ها، برای برجسته‌سازی نگرانی‌های ناشی از آثار مخرب جنگ بر محیط زیست، سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۲ روز ششم نوامبر را به عنوان «روز بین‌المللی پیش‌گیری از سوء استفاده‌ی محیط زیست در جنگ» و یا روز جهانی مقابله با آثار جنگ بر محیط زیست نام گذاشته است. به هر روی، از کلمبیا تا منطقه‌ی خلیج فارس، عراق، سوریه و افغانستان چهره‌ی جنگ‌زده‌ی طبیعت و آثار مخرب جنگ بر محیط زیست، به وضوح قابل دید است. در این مطلب سعی کردیم کوتاه، برخی از این اثرات را در مورد کلمبیا به بحث گرفته و در ادامه، یافته‌های آن را به

آرمان قادری

دانش‌آموختگی حقوق و علوم سیاسی

دانش‌واژه‌ی «محیط زیست» در معنای امروزی خود، تاریخ کهنی ندارد. مفاهیم مربوط به آن دست‌کم در مباحث پژوهشی و علمی نوین، نوبنیاد است. برخورد نادرست انسان با عناصر طبیعت، تهدید نابودی گونه‌های زیست محیطی، آلودگی دریاها، استفاده بی‌رویه از منابع زمین و فرسایش خاک، نابودی جنگل‌ها، گرم‌شدن کره‌ی زمین و از این دست حوادث از قرن نهم میلادی به این سو، کاربرد پیوسته اصطلاح محیط زیست را به گونه‌ی فراگیری مطرح ساخته است.

با توجه به تازه‌گی به کارگیری مفهوم «محیط زیست»، برای شناخت آن تعریفی واحد، کم‌تر سراغ داریم. اما گاه‌گاه، فراوانی تعاریف سبب شده است تا دامنه‌ی فراخی، برای عناصر و مولفه‌های تشکیل‌دهنده‌ی آن فراهم گردد. در یک مورد جامع‌تر از دیگر تعاریف، محیط زیست: «مجموعه‌ای است که شامل بخش‌های سه‌گانه ذیل می‌باشد:

- منابع طبیعی اعم از تجدیدپذیر و تجدیدناپذیر مانند هوا، خاک، و کل جانوران و گیاهان و تأثیر متقابل این‌ها بر یکدیگر؛

- اموال و دارایی‌هایی که جزء میراث فرهنگی بشر اند؛

- مناظر و چشم‌اندازهای ویژه

با توجه به تعریف بالا، که در کنوانسیون مسوولیت مدنی، در خصوص خسارات ناشی از اعمال خطرناک در محیط زیست شورای اروپا بیان شده؛ آثار تاریخی، بناها، ساختمان‌های گوناگون و هم‌چنان مناظر ویژه‌ای که محیط زیست ساخت بشر محسوب می‌گردند هم در کنار سایر بخش‌های محیط زیست، باید از تخریب حفاظت شوند.

با در نظر داشت وسعت و شمولیت تعریف محیط زیست؛ حوادث طبیعی، تحولات صنعتی، دگرگونی‌های اجتماعی از یک طرف، و رفتارها، نوع برخوردها و کنش‌های بشری، رقابت‌های تسلیحاتی و توجه به توسعه از طرف دیگر، در نگاه‌داری و پایداری محیط زیست و یا هم در تخریب و بی‌ثباتی آن می‌توانند نقش آفرین باشند.

از این رو، در بحبوحه مباحثات صلح در افغانستان، مناسب می‌نماید که تأثیر صلح بر محیط زیست به طور عمومی و در مورد افغانستان، به طور ویژه بررسی گردد. جهت رسیدن به نتیجه‌ی عینی‌تر، یافته‌های بررسی قضیه‌ی «صلح و تأثیرات آن را بر محیط زیست کلمبیا» که در ادامه بیش‌تر شرح خواهیم داد را نیز، با حفظ ویژه‌گی‌های مخصوص افغانستان در این اواخر، تعمیم می‌دهیم. اما پیش از آن، منطقی به نظر می‌رسد تا به مفهوم و معنای صلح پرداخته و در خصوص رابطه‌ی آن با محیط زیست، با استناد به منابع علمی و اسناد بین‌المللی بپردازیم.

صلح یکی از خواسته‌های آرمانی انسان است که با جسارت بیش‌تری می‌توانیم ادعا کنیم که با وجود تلاش‌های خسته‌گی‌ناپذیر، تا کنون به طور شایسته و بایسته‌ی آن محقق نشده است. زدو خورد درون‌کشوری و درگیری‌های میان کشوری و بین‌المللی همواره به سبب بهانه‌گیری‌های سیاسی، اقتصادی، دریایی، رقابت تسلیحاتی، فرهنگی و مذهبی به وجود آمده است. این جنگ‌ها، گاهی خیلی زود و گاهی پس از مدت‌ها متوقف شده‌اند. اما این توقف، هرگز به معنای پایان دائمی جنگ و آغاز صلح پای‌دار نبوده، بلکه بار دیگر، جای دیگری به بهانه‌ی متفاوت‌تری از سر گرفته شده‌اند.

ایجاد، نگاه‌داری و توسعه‌ی صلح از اهداف قریب به اکثریت سازمان‌های ملی، منطقه‌ای و جهانی است. این هدف، در کنفرانس‌ها، پژوهش‌ها، گزارش‌ها، اقدامات اقتصادی، و قانون‌گذاری مطرح شده است که نتیجه‌ی آن، در منشور و معاهدات مختلف، بین کشورها و سازمان‌ها به شکل قواعد الزام‌آور و یا هم الزامات اخلاقی، انعکاس یافته است.

Morales, Lorenzo (2017). PEACE AND ENVIRONMENTAL PROTECTION IN COLOMBIA, Proposal for Sustainable Rural Development. Published: THE DIALOGUE, Leadership for Americas

Weir, Doug (2016). CALCULATING THE ENVIRONMENTAL BENEFITS OF PEACE IN COLOMBIA. Published: New internationalist. <https://newint.org/.../colombia-environemnt-benefits-of-peace>